

Δ Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΣΕΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Του ἐξ Ἀνατολῆς, καὶ ἐν τοῖς Βουνέοις ἀσκήσαντος, καὶ
ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 720.

ΠΑΡΑ

ΑΚΑΚΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΚΡΟΥΣΣΗ.

Πρῶτον μὲν συντεθεῖσα, ἢ μᾶλλον ἐρανισθεῖσα. Δεύτερον δὲ ὑφεί
ἐτέρῳ συντεθεῖσα, καὶ διορθωθείσα παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἐν Ἱερο-
μονάχοις ἸΩΣΗΦ, καὶ Ἀρχιμανδρῶ του τῆς Μεγάλης Ἐκκλη-
σίας τοῦ ἐκ Φουρνᾶς τῶν Ἀγράφων, ἀξιώσει καὶ θερμῇ ἐπιμελείᾳ
τοῦ τιμιωτάτου καὶ λογιωτάτου Κυρίου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ υἱοῦ τοῦ
Μακαρίτου Ἀλεξίου τοῦ ἐκ κώμης Κλειτσοῦ τῶν Ἀγράφων, ἐν ᾗ
διατελεῖ πάνσεπτος καὶ ἱερός Ναὸς αὐτοῦ τοῦ Ὁσιομάρτυρος καὶ
Θαυματουργοῦ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

(Ἐκδίδεται τὸ τρίτον ἀξιώσει καὶ θερμῇ ἐπιμελείᾳ.)

Γ Π Ο

ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐκ χωρίου Κλειτσοῦ τῶν Ἀγράφων τῆς Ἐπαρχίας Εὐρυτανίας.

ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΑΔΕΙΑ: ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.



ΑΘΗΝΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΚΑΡΠΟΛΑ.

(Ὁδὸς Θεάτρου ἀριθ. 4.)

1845.

ΘΑΙΟΣ
ΟΜΕΟΣ

ΝΙΚΟΛΑ
ΕΞΑΠ
ΛΗΣ



ΠΡΟΣΑΡΤΗΡΙΑ

ΕΝ ΜΗΝΙ ΜΑΙΩ., Θ'.

Μνήμην ἐπιτελούμεν τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Ἐν τῷ μικρῷ ἱσπερινῷ, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ΠΑΣΑΝ ὑπερβάς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, μετα-
θείς τὴν διάνοιαν, λογισμῶν θεόφρονι, καὶ φυγῇ μεγαλόφρονι τῆς εὐ-
τελείας καὶ ταπεινότητος, τῶν ὀρωμένων καταπεφρόνηκας καὶ το-
ἀόρατα, ὡς σοφὸς ἐπέθηςας, τὸ τοῦ Χριστοῦ, πάθος ἐκμιμούμενος.
Μάρτυς Νικόλαε.

Δίς.

ΠΑΣΑΝ τῶν ἐχθρῶν τὴν ἔφοδον, καὶ δικιωτῶν τὰς ὁρμὰς, κατα-
λύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδύσω πανόλβιος τῆς
ἀκτράτης ἀγαλλιᾶσεως, καὶ τῆς ἀφραστοῦ καταξιούμενος, θείας ἐλ-
λάμψεως ἐνθα νῦν γεγόμενος, ἀμαρτιῶν, αἰτῆσαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς
εὐφημοῦσί σε.

ΠἈγρὴς γενναίου φρονήματος, σὺ τὴν πλευράν λογχευθεὶς, καὶ
τὴν κάραν τεμνόμενος, ὡς πρῶτος τὴν ἀσκήσιν, ὦ πολύτλα Νικόλαε
Ἀνδρειστάτη γνώμη ὑπέφερες, τὴν εἰς αἰῶνας ἀποκειμένην σοι, δόξαν
θεώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προσδῶν, τὴν διακονίζουσαν μα-
καριότητα.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

ΕΞέλαμψε σήμερον ἡ ἐνδόξος μνήμη σου, Ὁσιομάρτυς Νικόλαε·
συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλόδοτους, πρὸς αἶνσιν καὶ δόξαν Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν καὶ προστρέχοντας ἐν τῇ σφοδρῇ τῶν Λευάνων

σου, ἱαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν· καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σω-
τῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, καὶ σὲ κατὰ χρέος μακα-
ρίζομεν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν εἰχ. ἤχος β'. Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Εχομέν σε πολλῶν, δοτῆρα χαρισμάτων, θεράπον τοῦ Κυρίου·
πληροῖς γὰρ τὰς αἰτήσεις, τῶν πίστει προστρέχόντων σοι.

εἰχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Κάλλος τῶν ἀθλητῶν, εὐπρέπεια Ὀσίων· χριστιανῶν δὲ φύλαξ,
προσδέχου τὰς αἰτήσεις, τῶν πόθῳ εὐφημούντων σε.

εἰχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Δεῦτε τῶν εὐσεβῶν, τὰ πλήθη συνελθόντα, ἐν ὕμνοις ἐγκωμίων
Νικόλαον τὸν νέον, πιστῶς πανηγυρίσωμεν.

Δόξα.

Πανένδοξε Τριάς, ἐλέησον καὶ σῶσον, τοὺς πίστει τε καὶ πόθῳ,
λατρεύοντας οἰκτίρμον, θεοπρεπῶς τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ Κόσμου δεξαμένη· Χριστὸν τὸν ζωοδό-
την, καὶ πάσασα τὴν λύπην, Παρθένε, τῆς προμήτορος.

Νῦν Ἀπολύεις. Καὶ τὸ τροπάριον ἤχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων

Ὡς τῶν νοσούντων ὁ ἄμισθος ἰατρός.

Ζήτει ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

ΣΤΙΧΟΙ.

Κοινὸι εἰς τὸν Ἅγιον φέροντες ἀκροστιχίδα,
τοῦ Συγγραφέως.

Ἰησοῦ Χριστοῦ Ὁσιομάρτυς Μάκαρ,

Ὡς ἐξ ἐώας καθ' ἡλίον ἐκλάμψας,

Σεπτῇ ἀθλήσει Νικόλαε Τρισμάκαρ.

Ἡλιοειδῶς τὰς ζοφεράς μου φρένας.

Φώτισον ἵνα τὴν σὴν μνήμην ἐξάσω.

ΕΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ὡς ἀπὸ τοῦ Ἁγίου εἰς τὸν συγγραφέα, φέροντες
ἀκροστιχίδα τὸ ὄνομα τοῦ Μάρτυρος.

Ναὶ, Μάρτυς πέλων τοῦ Θεοῦ τῶν ἀπάντων,
Ἰσχύῳ θερμαῖς δυσωπεῖν ταῖς πρεσβείαις,
Κτίσεως πάσης μόνον Παμβασίλεα,
Ὅπως λαμφῶσιν αἱ ζοφεραὶ σου φρένες.
Λοιπὸν σπούδασον τὰς ἀμαρτίας πλύναι,
Ἀπεχόμενος σαρκικῶν μολυσμάτων.
Ὅτι ὄφελος οὐδέν ἐστιν ἐξ ὕμνων,
Σῶμα καὶ ψυχὴν, ἣν μαιίνων τυγχάνης.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον ἀντίφω-
νον· τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν εἰχ. ἡ.
καὶ ψάλλομεν τῆς τυχούσης Ἑορτῆς δ. καὶ τοῦ Ἁγίου δ. ἤχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ὕμνοις τιμήσωμεν Νικόλαον τὸν Νέον,
τὸν ἀσκήσει μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ ἀθλήσει τὸν πτερνιστὴν, καταβαλόν-
τα διάβολον· καὶ συμπολίτην ὁφθέντα Μάρτυσι νῦν, καὶ Ἀγγέλοις ἰσο-
στάσιον.

Ως ἀκαθαίρετον πύργον, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ προσβολαῖς ἀναφανέντα
όντως, ὀρθοδόξων τε σθένος, τεῖχος καὶ βεβαίαν, σκέπην ἡμῶν, τὸν
Νικόλαον μέλψωμεν· ἵνα πρεσβεύῃ Κυρίῳ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων
τὸ μνημόσυνον.

Εὖα πάσα Ἑλλάς τε, χαῖρε καὶ χόρευε, καὶ τῶν Βουνένων τόπος,
Νικολάου τοῦ Νέου· ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ἐκλάμψαντος νῦν, καὶ πη-
γάζοντος θαύματα, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει εἰλικρινεῖ, καὶ Χριστὸν
ἀγνῶς δοξάζουσιν.

ΠΥρακτωθεὶς τῇ ἀγάπῃ, τοῦ Παντοκράτορος Νικόλαε Τρισμάκαρ,
ἡδονὰς τοῦ σαρχίου, κατέσβεσας ἐμφρόνως, δρόσῳ σοφῆ, πόνων τῶν

τῆς ἀσκήσεως· καὶ τῆς ἀθλήσεως στέφει ωραίοις, Ἀγγέλων συνευφραίνει χοροῖς.

Διπλὴν χαρὰν ἐσχηκότας, τῇ ἀναστάσει Χριστοῦ, καὶ τῇ σепτῇ ἀθλήσει, τοῦ σοφοῦ Νικολάου διπλοῦς, οὗ καὶ τοὺς ὕμνους προσάξωμεν νῦν, καὶ θερμῶς ἀνακράζωμεν. Σῶσον ἡμᾶς Πανάγιε Βασιλεῦ, Νικολάου τοῖς ἐντεύξεσιν.

Δόξα. ἤχος πλ. β'.

ΔΕὔτε ἔωα πλήρη καὶ ἐσπέρια· δεῦτε καὶ τοῖς στέμμασιν τῶν εὐφρημιῶν ἀναδίσσωμεν, τὸν Ὅσιον καὶ μάρτυρα Νικόλαον, τὸν ἐν Βουρένοις ἀθλήσαντα, καὶ τὴν πλευρὰν λογχευθέντα, κατὰ τὸν Δεσπότην Ἰησοῦν ὑπὲρ οὗ τελευταῖον καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετετήθη, ἵνα αὐτῷ συναγάλληται, καὶ ἱκετηρίαν ποιῇται ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων αὐτοῦ τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν· τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα

ΤΑδε λέγει Κύριος, πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ πᾶς ἐν ἐξελεξάμην, ἵνα γινώτε, καὶ πιστευσήτε μοι καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔσται πᾶρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεῖδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαίρουμένος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῇται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη χάκωσις ἡ ἐξόδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὀφεί ανθρωπῶν ἐάν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὴν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδο-

κίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάβουσιν, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῳ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν· καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους, ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα. Ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετrobόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφίσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς καίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρηάσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτης ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. ἤχος α'.

ΟΣιε καὶ Μάρτυς Νικόλαε· σὺ τοῦ ἀμνηστῶν κάλλους τοῦ Χριστοῦ ἐφιέμενος, ρέουσιν δόξαν, καὶ ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος ἐβδεύξω· διὸ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ὑπερεκλάμψας, ὡς ἥλιος λάμπων παρίστασαι τῷ Χριστῷ, καὶ διηνεκῶς αὐτῷ πρεσβεύεις, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος β'.

Τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην τρίβον διόδου, κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ Δεσπότου, Παμμάρκα Νικόλαε· καὶ νηστείας καὶ κακουχίας, τὴν σάρκα καταμαράνας ὑπερφυῶς, τὸν δυσμενῆ τῶν ψυχῶν κατέβραχας·

καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εὐφραίνει ἀοίδιμε, τὸν Σωτῆρα δυσωπῶν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

*Ἦχος γ'.

ΠΩς μὴ θαυμάσωμεν τοὺς ἀσκητικούς σου, καὶ μαρτυρικούς πόνους πανσεβάσμιε· σὺ γὰρ ἐξ ἑώας ἐν Βουνένοις ἐλθὼν, ὡς κρίνον ἀσκητῶν καὶ ἀθλητῶν, ὡς ἐν λειμῶνι ἐξήνθησας· καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πνοαῖς βασάνων ποικίλων, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι εὐωδίασας· διὸ καὶ ἡμεῖς ὡς θερμὸν προστάτην σε κεκτημένοι, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, ἵνα πρεσβεύης Χριστῷ, ὅπως ἰλαῶς γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

*Ἦχος δ'.

ΠΗγὴν ἱαμάτων κεκτημένος, Ἅγιε Νικόλαε· τὰς ἰάσεις ἐκάστοτε, τοῖς δεομένοις παρέχεις, ὡς ἀπείρων δωρεῶν ἀξιωθεὶς, παρὰ τῆς ἀεινῆς πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐ καὶ τῶν παθημάτων κοινωνὸς γενόμενος, ἀσκηταῖς καὶ μάρτυσι συγχορεύεις αἰώνια· οἶδε γὰρ δοξάζειν τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας, καὶ τὰ βραβεῖα παρέχειν, τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ ἠθληκόσιν· ὡς ἔχων οὖν παρρησίαν μεγίστην πρὸς αὐτὸν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος πλάγ. α'.

ΣΤίφῃ Ὁσίων καὶ Μαρτύρων, τὴν ἐνδοξὸν ἄθλησιν Νικολάου τοῦ Νέου ἐθαύμασαν, καταπλαγέντα τὴν ἀκλινὴ καρτερίαν αὐτοῦ. Χοροὶ τε Ἀγγέλων ἐπεκρότησαν ἐξαισίως, καὶ παραλαβόντες τὴν ἀοίδιμον τοῦ Μάρτυρος ψυχὴν, μοναῖς αἰωνιζούσαις χαρμοσύνως ἐντεθείκασιν· ἢ καὶ λαμπρῶς παρισταμένη τῷ τρισακτίνῳ τῆς Τριάδος φωτὶ, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύει τοῦ λυτρωθῆναι, ἐπηρείας τοῦ ἀλάστορος.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Αἱ συνήθεις Εὐχαὶ παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Εἰς τὸν στίχ. προσόμοια ἦχος πλάγ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

ΧΑίροις ἀσκητικούς ἀληθῶς, μαρτυρικούς τε ὑποστάς πόνους Ἅγιε Νικόλαε ἐν Βουνένοις, οἷα ἀδάμας σερρὸς, πρὸς τὰς παρατάξεις ἐνστήσας, ἐχθρῶν τῶν ἀθέων, θύειν εἰδώλοις πειδόντων σε·

καὶ πειρωμένων, σοῦ τὸν πύργον τῆς πίστεως, βάλλειν τάχιστα· προσκυνεῖν τε τὰ ξόανα· σὺ δὲ ἐνδυναμούμενος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος ἡσυχίας τούτους ἐμφρόνως, ὁμολογία τῆς πίστεως, Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, δι' ἧς εὖρες σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

ΧΑίροις τῶν μοναστῶν καλλονῇ, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ φαιδρὸν ἀγαλλίασμι, ἢ γλῶσσα ἢ ὀφθαλμῷ, ὁ διουγὴς ὀφθαλμός, ἐν Βουνένων τόπῳ, ὡς περ ἥλιος, λαμπρῶς ἀπαστράψας, ἐνθέοις μάκαρ χαρίσμασι, καθωραΐσας τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἀπαθεία τε καὶ πολλῇ ὁσιότητι· χαίροις στίλβει τῆς πίστεως, καὶ τείχος ἀκράδαντον, κήρυξ Τριάδος τῆς Θείας, Πατὴρ Υἱὸς τε καὶ Πνεῦμα· ἢ νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

ΧΑίροις ὡς νικητῆς τῶν παθῶν, καὶ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστοῦ πληρώματος· ὡς λύκων ἡγριωμένων, ἐφορησάντων ἐν σοὶ, ἐν Βουνένοις Μάκαρ ἡσυχάζοντι· ἐν οἷς καὶ τὸ μέλι τῆς ἀρετῆς ἐργαζόμενος, ἐπιστηρίξων τοὺς σὺν σοὶ ἅμα ἐτύγχανες· καὶ βοῶν αὐτοῖς, μετὰ θάρρους ἀντίστητε· μὴ ὅλως δειλυνδρίσητε, πρὸς πίστιν τὴν ἐνθεον, ἀλλὰ τὸ σῶμα προδόντες, ψυχὰς Κυρίῳ προσάξωμεν· παρ' οὗ ἡ εἰρήνη, καὶ ἡ ἀφesis σφαλμάτων, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος πλάγ. δ'.

ΤΩΝ φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν καὶ πανηγυρίσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἐξέλαμψεν ἡ φαιδρὰ, καὶ πάμφωτος μνήμη, τοῦ ἐξ ἑώας ἐν Μάρτυσι Νικολάου· ὃς ἐν ἀσκήσει τὴν σάρκα νεκρώσας, τῷ μαρτυρικῷ στέφει κεκόσμηται· διὸ καὶ ἡ σοφία τῶν Θεῶν Λειψάνων αὐτοῦ, ἀφθόνως πηγάζει, τοῖς πιστοῖς τὰ ἱάματα, τοῖς προσιοῦσι μετὰ πόθου, καὶ πιστῶς ἐορτάζουσι, τὴν ἐνδοξὴν αὐτοῦ ἄθλησιν· οὐ ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, ἐλέησον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Νῦν ἀπολύεις.

Τὸ Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων.

ΩΣ τῶν νοσούντων ὁ ἄμισθος ἰατρός, καὶ τῶν ἐν κινδύνῳ ἀπρομάχητος βοηθός· θλιβομένων τε θερμὸς ὑπερασπιστής, καὶ τῶν ἐν

παντοίας ἀνάγκαις ὑπέρμαχος, Ὁσιομάρτυς ἐξ ἑώας Νικόλαε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον πρῶτον τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τοῦ Ἀγίου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν α. στιχολογ. κάθησ. τοῦ Ἀγίου. Ἦχος α.

Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

ΕΝ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, τὴν ὑπέρφωτον μὲνῃν, τιμήσωμεν πιστοὶ, Νικόλαου τοῦ Νέου· καθεῖλε γὰρ στερρότατα, τῶν βαρβάρων τὸ φρούραγμα, δυναμούμενος τῇ τοῦ δεσπότου ἰσχύϊ· ὑπὲρ οὗ ἀθλῶν, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, δι' ὃ καὶ δεδόχασται.

Δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν β'. στιχολογ. κάθησ. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

ΟΣίοις καὶ Μάρτυσι συνεπαγάλλη σοφὲ, ἐκχέας τὸ αἷμά σου, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· Νικόλαε ἐνδοξε· χάριν οὖν ἱαμάτων, ἢ σορὸς τῶν Λειψάνων, βρούει τοῖς προσιοῦσιν, εὐλαβεῖα καὶ πιστεῖ· καὶ πόθῳ τὴν σὴν μὲνῃν πανηγυρίζουσιν.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον κάθησ. Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητά.

ΑΓγέλων τάγματα, Μάκαρ ἐθαύμασαν, τὴν καρτερίαν σου, ἐν τῇ ἀθλήσει σου· τὸ σὸν γὰρ Νικόλαε σεπτὸν, σῶμα λόγχῃ ἐπάρῃ· σπαραγμοὺς ὑπὲρνεγκας, μαστιζόμενος, ἔφερες, χαίρων τε ὑπέμεινας, κεφαλῆς τὴν ἀφαίρεσιν, ἵνα τῷ Χριστῷ συμβασιλεύῃς, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ προσβεύων.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· καὶ ὡσεὶ κέδρος. πτῖχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ζῆτει ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.

Ὁ Πεντηκοστός. Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου. Ἦχος πλάγ. β'.

ΟΣιομάρτυς Νικόλαε, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιοτάτε· σὺ ἐκ τῆς ἐώας ὁρμώμενος, ταῖς τῶν σῶν θυμάτων ἀκτίσιν, ὡς ἥλιος καταφωτίζεις τὰ πέρατα· καὶ τοὺς ἐν νόσοις κατακειμένους λυτροῦσαι, ταῖς πρὸς Χριστὸν ἀπαύστοις Πρεσβείαις σου.

Τὸ, σῶσον ὁ Θεός.

Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς σ'.

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΑΜέτοχον ὄντα με, σοφίας πάσης καὶ χάριτος· καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν ὅλως ἀδόκιμον, παιδαγωγῆσον, ὑμνεῖν σε τὸν φωσφόρον. Νικόλαον Μάρτυρα, τὸν παναοίδιμον.

ΜΟλύνας τὸ σῶμά μου, καὶ τὴν ψυχὴν ὁ πανάθλιος, προσφεύγω σοί· Ἄγιε, καθικετεύων σε, τῇ πρεσβείᾳ σου, σωφρόνησον καὶ σῶσον, πασῶν με λυτρούμενος τῶν περιστάσεων.

Εὠδὴ κατέλιπες, ὡς νουνεχῆς παναοίδιμε, στρατείαν τὴν πρὸς χαίρον ἀποσεισάμενος· καὶ αἰώνιον, κατέλαβες στρατείαν, αἰεὶ εὐφραίνόμενος σὺν τοῖς συνάθλοις σου.

Πλησθεὶς ἀγαπήσεως, Θείας Τρισμακάρ Νικόλαε· βασιάνους ὑπέμεινας καρτερικώτατα· καὶ ἀσκητικοῖς, ἡγλαϊσμένος πόνοις, Χριστῷ προσενήνεξαι, θῦμα πανάριστον. Δόξα.

ΤΡιάδα ἀμέριστον, ὑμνολογοῦντες δοξάζομεν, καρδίᾳ καὶ στόματι, θερμοῖς τοῖς δάκρυσιν, ἱκετεύοντες, αὐτὴν ἡμῖν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι δι' ἀγαθότητά.

Καὶ νῦν.

ΤΗΝ μόνην ἀμόλυντον, ὁ ῥυπαρὸς καὶ πανάσωτος· ἐγὼ ὑπερούμνητε, ὑμνεῖν οὐ σθένω σε, ἀλλὰ δέομαι, τὰς φρένας φωτισόν μου· καὶ κάβαρον ἄσπιλε, ἵνα δοξάζω σε.

Καταβασία. Τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς τοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Δοξάζει τὴν μνήμην σου Παμμάκαρ, ὁ κτίστης τῶν ὄλων καὶ Θεός, σὺ γὰρ αὐτὸν ἐδόξασας, γενναίοις ἀγωνίσμασιν· ὅθεν ἀξίως εἰληφας, τὰς ἀμοιβὰς τῶν καμάτων σου.

Ζητῶν σε ὁ ἐξ ἐώας ἄρχων, ἐν ὄρει Βουνένων ἀκριβῶς, ὡς εἶδε σε ἐκλάμποντα, ἔνδον δρυῶν πανόλβιε, πολλῆς χαρᾶς ἐμπίπλῃται, καὶ τὴν ὑγίαν ἀπέλαβεν.

Ασκήσει στενὴν τρίβον· ὁδεύσας, πρὸς πλάτος ὁδεύεις νῦν σοφέ, τοῦ Οὐρανοῦ γηθόμενος, Χριστῷ συνὼν τῷ κτίστῃ σου· ὑπὲρ οὗ καὶ τὴν χάραν σου, ὑπὸ βαρβάρων ἀφήρησαι.

Τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα ἐξῆκε· λαμπρῶς τὰ θαυμάσια τὰ σά, θαυματοργε Νικόλαε, καὶ σοὺ τὴν μνήμην ἔνδοξε, παιδρῶς πανηγυρίζουσι, Χριστὸν ὑμνοῦντα τὸν Κύριον. Δόξα.

Η Ἀκτιστος φύσις καὶ οὐσία, ἡ πανυπερούσιος Τριάς, καὶ Βασιλεὺς μόνιμος, καὶ ὄντως ἀδιάδοχος, ζωῆς τῆς αἰωνίου σου, τοὺς σέ ὑμνοῦντας ἀξίωσον. Καὶ νῦν.

Θεοὶ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἶκτον ἀμέτρητον Ἀγγή· κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄψεως· καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ἀφθαρτον, πάλιν ζωὴν εἰσικίζει με.

Κάθησθαι. ἤχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Τοῦ σταυροῦ τῇ δυνάμει καθοπλισθεὶς ἀπειλὰς τῶν βαρβάρων μὴ πτοηθεὶς, προθύμως διήνυσας, τὸν ἀγῶνα Μακάριε· εὐτολμία ἐλέγξας, αὐτῶν τὴν δυσέθειαν· καὶ σοφῶς ἐκδιδάξας, τοῦ λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν τοὺς στεφάνους, παρ' αὐτοῦ ἐχομίσω, ἀξίους τῶν πόνων σου, καὶ ἰδρώτων σου· Ἄγιε, Ὁσιομάρτυς Νικόλαε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρῆσθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ ἐώας ἤστραψεν ὡς ἐφσφόρος· ὁ Χριστοῦ ἀήττητος, καὶ μέγας

ὄντως ἀθλητῆς. Ὁσιομάρτυς Νικόλαος, ὃς ἐν Βουνένοις ἀσκήσας ἐνῆθλησεν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Η Σορὸς τῶν σῶν Λειψάνων, Ἀθλοφόρε Νικόλαε· πᾶσι τοῖς νοσοῦσι, ῥῶσιν τε καὶ σθένος χαρίζεται· καὶ διασώζει παντοίας περιστάσεως, τοὺς κραυγάζοντας, δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Σὺ μπάσα ἡ Θετταλία, Νέε Μάρτυς Νικόλαε· καὶ Ἑλλάς τε πᾶσα, μέγαν σε προστάτην ἐπλούτησαν· καὶ ἐορτάζουσι πάντες εὐφραινόμενοι, καὶ κραυγάζουσι, δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ο Ναρ ὠφθης ἀθλοφόρε, ἀσθενοῦντι τῷ ἄρχοντι, φήσας δρυῶν τάχει, ὄρει τῶν Βουνένων εὐρήσεις με, παρὰ πηγὴν ἐν δρυσί, καὶ λήψῃ ἱάσιν, τῆς δεινῆς ἀσθeneίας, ὦ! θαῦμα παράδοξον.

Ασπαζόμεθα ἐν πίστει, σὴν Εἰκόνα Νικόλαε· δρύας τε πηγὴν τε, γῶρον τῶν Βουνένων, ὃν ἤρδεις, Μαρτυρικῷ σου Παμμάκαρ θείῳ αἵματι, καὶ κραυγάζομεν, δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Δόξα.

Εν τρισὶ τοῖς χαρακτῆρσιν, ἀνυμνῶ τὴν Θεότητα· τὸν Πατέρα μέλπω, ἅμα τῷ Υἱῷ σὺν τῷ Πνεύματι· μίαν οὐσίαν καὶ δόξαν, ἓνα Κύριον, τὸν ὑμνούμενον ὑπὸ πασῶν τῶν δυνάμεων.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκον ὡς τεκοῦσαν, σέ Θεὸν μετὰ σώματος, ἀνυμνολογοῦμεν, πᾶσαν ἀποτρέποντες αἵρεσιν· ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ λόγος ἐξ αἱμάτων σου, σάρκα ἐμψυχον, ζωοπλαστήσας ἐπέφανεν.

Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Αρίστης ὑπέρμαχοι, πάσης θ' Ἑλλάδος ὠφθητε, Νικόλαε Μάρτυς τοῦ Κυρίου· σὺν Ναουοδίῳ καὶ Γρηγορίῳ σοφῷ, ἅμα Χριστοφόρῳ καὶ λοιποῖς, ὑμῖν συναθλήσασιν, ἀηττήτῳ φρονήματι.

Μιχαὴλ, Ἀχίνδυνε· Θεόδωρε, Παγκράτιε· Αἰμιλιανέ, καὶ Παντολέων· σὺν Ἀρμοδίῳ, καὶ Ἰωάννῃ σοφῷ· ἅμα Δημητρίῳ τῷ Κλεινῷ· ἄφεσιν αἰτήσασθαι τοῖς ὑμᾶς ἐορτάζουσι.

ΟΥδὲν σε ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀγάπης ἐνδοξε· οὐ λόγῃ, οὐ βέλῳ, οὐδὲ ξίφος· ἀλλ' οὐδὲ θάνατος βιαιότατος· τὰυτα πάντα ἡδίστα ἡγοῦ, ἵνα τοῖς συνάθλοις σου συγχορεύῃς αἰώνια.

ΣΥντόνως ἀράμενος, Σταυρὸν τὸν σὸν πανόλβιε, Χριστῷ τῷ Θεῷ κατηκολούβεις· ἕως οὗ τούτου μιμητὴς γέγονας, καὶ τῶν παθημάτων κοινωνός· ὅθεν τῆς λαμπρότητος, ἀπολαύεις Πανάριστε.

Δόξα.

ΤΡΙΑΣ ὁμοούσιε, μὴ τρισυπόστατος· ῥύσαι με παντοίας ἐπιρρείας, τοῦ ἀλλοτρίου καὶ καθοδήγησον, τρίβον εἰς εὐθεῖαν τοῦ ποιεῖν, τὰ εὐαρεστοῦντά σοι, ὅπως τύχω ἀφέσεως.

Καὶ νῦν.

ΠΡὸς σέ μου τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα κόρη τίθῃμι· πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω· βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταποθεῖσάν μου ψυχὴν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἡδονῶν ἐπικλύσεσιν.

Ῥδὴ ζ'. Ἐβόησε προτυπῶν.

ΣΥνώνυμος τοῦ ἐν Μύροις Νικόλαε γέγονας· καὶ θαυμάτων, κατ' ἐκείνον ἀφθόνως μετείληφας, ἐκ κινδύνων σφύζων, τοὺς ἐν πίστει θερμῇ σοὶ προστρέχοντας.

ΩΘΑῦμα πῶς λεπρὸν ὄντα Μάκαρ ἰάτρευσας, παραγρημα, καθάρισας τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι· ὅς σπουδῇ σὸν οἶκον, ἀνεόσιμματο Μάρτυς Νικόλαε.

ΟΥκ ἄξιον ὧ Παμμάκαρ σιγᾶν σὰ τεράστια· ἀλλ' εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου λαμπρῶς διηγῆσθαι, ἵνα ἀνυμνῇται ὑπὸ πάντων πιστῶς καὶ δοξάζεται.

Τῇ αἰγλῇ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ λαμπρυνόμενος, τῶν εἰδώλων τὸ ζοφῶδες πανσόφως διέλυσας· τῶν βαρβάρων θράσους, ἐκνίκησας εἰς τέλος Μακάριε.

Δόξα.

ΤΡΙΑΚΤΙΝΟΝ τρισυπόστατον μίαν Θεότητα· τὸν Πατέρα σὺν Υἱῷ τε καὶ Πνεύμα τὸ Ἅγιον, εὐσεβῶς κηρύττω, ἐν τὰ τρία Θεὸν ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν.

ΟΥρανῶσας γεωθείταν τὴν φύσιν πανάμωμε τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν, αὐτὴν ἐκαίνουργήσας· διὰ τοῦτο πόθῳ, ἀσιγήτοις φωναῖς σε γεραίρομεν.

Κοντάκιον ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

ΕΞ ἑώας σήμερον ἀναφανέντα, ὡς ἀστέρα πάμφωτον, καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς δυσμὰς, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσαντα, σὲ ἀνυμνοῦμεν τὸν Νέον Νικόλαον.

Ἔτερον Κοντάκιον. ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΤΑ ἄνω ζητῶν, τῶν κάτω κατεφρόνησας, καὶ Κόσμον λιπῶν Θεῷ ἠκολούθησας. Ἐξ ἑώας ἄριστε, ἐν Βουνένοις παρόφκρας· ἐν οἷς θῦμα γενόμενος. Χριστῷ προσενήνεξαι Νικόλαε.

Ὁ Οἶκος.

ΤΟΙ Προδρόμου τὰς τρίβους διὰ ζήλου Μάκαρ ἐσχηκώς, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐνδὸν τῆς σῆς περιφέρων καρδίας, τὴν φάσκουσας, μετανοεῖτε· ἀπάρας τῆς σῆς πατρίδος, ὑπερόπτης γενόμενος νεότητος, Κόσμου, πλούτου, καὶ ρεύσεως δόξης, οἷά τις ἀετὸς ὑπόπτερος ἵπτασαι ἐν Βουνένοις τῆς Θεσσαλίας. Κάκει τῆς διὰ Χριστὸν ποθουμένης σοὶ ἡσυχίας τυχὼν, οὐ μόνον ὑπερβαλλούσῃ ἀσκήσει τὴν σὴν ψυχὴν κατεκάλυνας, ἀλλὰ καὶ μαρτυρικῶς στέφει, κατὰ τοὺς πάλαι ἐνδόξους Μάρτυρας, κατεκοσμήθης ἀείμνηστε· καὶ εὐῶδες θῦμα γενόμενος, Χριστῷ προσενήνεξαι Νικόλαε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Θ'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Νικολάου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν Βουνένοις τῆς Θεσσαλίας ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος.

Σίχ. Γόνε Ἀσίας Ἑλλάδος κλέος
Πολλὰς ὑποστάς Νικόλαε βασάνους,
Χαίρων ἀνῆλθες ἐν πόλῳ Μάκαρ τάχος.
Ἄμφ' ἐνάτη Νικόλαον ἔφον γῆθεν ἄειραν.

Ταῖς τοῦ σοῦ ἀθλοφόρου Νικολάου Χριστέ Πρεσβεΐαις, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ΠΛΗΡΩΘΗΤΩΣΑΝ αἰσχύνῃς οἱ παράνομοι, οἱ ἀπιστοῦντες Χριστῷ, καὶ

τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ. Ἡμεῖς δὲ πιστεύομεν εἰς σέ φιλόφρονε, ὅτι δέδωκας, τὸν ἀθλοφόρον ἅπαντι, ἱατρῆον τοῖς νοσοῦσι.

Νῦν ἐξελαμψεν ἡ χάρις τῶν θαυμάτων σου, μάρτυς ἀήτητε, ὡς περ ἀστήρ φωταυγής· καὶ πᾶν νοσήματα, ταῖς ἰκεσίαις σου· καὶ δαιμόνια ἀποδιώκει Ἁγίε, τῇ ἀφῇ τῶν σῶν λειψάνων.

Ρῦσαι Ἁγίε κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἐπιβουλῆς τε ἐχθρῶν· καὶ νοσημάτων πολλῶν, λιταῖς εὐπροσδέκτοις σου, καὶ ἀποσόβησον, σμήνος ἄθλων, ἀγαρηνῶν πανένδοξε, ἵνα πόθῳ σέ ὑμνῶμεν.

Εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον γεραίρομεν, μνήμην σου ἔνδοξε, καὶ προσκυνούμεν σεπτῶς, σορὸν τῶν λειψάνων σου, συμφώνως ψάλλοντες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Προσκυνήσωμεν συμφώνως οἱ Θεόφρονες, Τριάδα ἀναρχον, ἕνα Θεὸν τοῦ παντός, αὐτὴν δογματίζοντες ἀδιαμέριστον, προαιώνιον, καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως, εὐσεβῶς ὁμολογοῦντες.

Καὶ νῦν.

Υποτέτακται τῷ τόκῳ σου πανάχραντε, ὡς ποιητῇ καὶ Θεῷ, ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ ἀνυμνοῦσιν αὐτόν· ὃν ἰκέτευε, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, παρασχεῖν τοῖς σέ τιμῶσι.

Ὡδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τίς σε κατ' ἀξίαν εὐφημήσει, Νικόλαε νικηφόρε παναοίδιμε; τίς δὲ ἀριθμήσει σου τὰ λαμπρὰ παλαιόματα, καὶ τὸ θαυμάτων μέγεθος τῶν σῶν πανένδοξε; ἀλλὰ πόθῳ τιμῶμεν καὶ πίστει, τὸν δοξάσαντά σε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εκ γῆς σὺ πρὸς Οὐρανοὺς ἀνέπτῃς, Νικόλαε τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· καὶ ἀπάτην ἅπασαν, τῶν δαιμόνων ἔφυγες καὶ τῶν εἰδῶλων ἅγιε τὴν ματαιότητα, διήλεγξας στερβῶς, καὶ νῦν κράζεις, σέ ὑπερυψούμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επέβης ἐν αἵμασιν οἰκείοις, ὡς ἄρμασι στεφανίτα Παμμακάριστε, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια βέβηκας σκηνώματα, παρὰ Χριστοῦ ἐπάξια, γέρα ληφόμενος· καὶ νῦν σὺν τοῖς ἀγγέλοις κραυγάζεις, σέ ὑπερυψούμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιδεὼν γενέσθαι στεφνφόρε, τὸν μόνον παμβασιλέα καθικέτευε, τοῖς τὴν σὴν πανίερν, μνήμην ἐορτάζουσιν, ἀμπλακημάτων ἄφεσιν, τοῦτοις αἰτούμενος· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Τρισὶν ὑποστάσεσιν ὑμνοῦμεν, ἕνα Θεὸν τοῦ παντός τὸν ὑπερούσιον· ὃν Ἀγγέλων τάγματα, εὐλαβῶς δοξάζουσιν, ἐν τρισαγίοις ἅσμασι καὶ μελωδήμασι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ωθαῦμα θαυμάτων, πῶς ὁ πάσης, ἐπέκεινα κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ τῆς Θεομήτορος· καὶ καινουργεῖ θελήματι, καὶ ἀναπλάττει με· δι' ἄμετρον αὐτοῦ εὐσπλαγγνίαν· καὶ διὰ θανάτου, παρέχει τὴν ζωὴν μοι.

Ὡδὴ ὁ. Ἄπας γηγενής.

Χορευε Ἑλλάς, ἰδίως δὲ Βούνενα, καὶ ἡ ὑφῆλιος· πανηγυρίζετω δὲ, Χριστοῦ τὸ πλήρωμα τὴν πανένδοξον, τοῦ Νικολάου ἀθλησιν, καὶ ἐκβοάτω θερμῶς· χαίροις μάκαρ, ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, καὶ μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

ΨἈλλατε λαοί, καὶ ἄσατε ἅπαντες ὡς ὁ Προφήτης βοᾷ· ὁ Θεὸς δοξάζεται, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ ἐκάστοτε· καὶ τοὺς αὐτοῦ θεράποντας στέφει ἐν χάριτι· καὶ δαιμόνων, λύει μηχανήματα, καὶ βροτοὺς διασώζει ὡς εὐσπλαγγνος.

Ρεῦμασι τῶν σῶν, αἱμάτων Μακάριε, πλάνην κατέσθεις, τῶν εἰδώλων ἅπασαν, καὶ Ἐκκλησίας Χριστοῦ τὸ πλήρωμα, ὡς νικητῆς πανάριστος, ἅπαν ἐφαιδρυνας· διὰ τοῦτο πόθῳ σέ γεραίρομεν, καὶ ὑμνοῦμεν συμφώνως τὴν μνήμην σου.

Δεχου εὐμενῶς, Νικόλαε ἔνδοξε, νίκης φερόνυμε, ὕμνους τοὺςδε ἅγιε, οὓς ἐκ χειλέων ἀνάγκων φέρομεν· καὶ τὴν σεπτὴν σου ἀθλησιν πανηγυρίζομεν· ἐκβοῶντες, σπεῦσον ἐξελῶ ἡμᾶς, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ ὀλίφων.

Δόξα.

Δεῦτε οἱ πιστοί· Τριάδα ἀμέριστον ὑμνολογήσωμεν ἀναρχον αἰδίον, οὐσίαν μίαν καὶ κυριότητα, τὴν τοῦ παντός δεσπόζουσαν, καὶ διὰ ἑλεος.

συγχωρούσαν τοῖς βροτοῖς τὰ πταίσματα, καὶ παρέχουσιν δόξαν ἀθάνατον.

Καὶ νῦν.

Φωτισον ἀγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἡ κύησά σου· μὴ καταλάβέτω με, τῆς ἁμαρτίας σκότος τὸν δαίμονα· μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ Θεοῦ θελήματος.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ.

Διὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ, τὸ αἷμά σου ἐξέχεας· Νικόλαε γενναῖόφρον καὶ τὴν ὁρὸν τοῦ δυσμενοῦς, ἀνδρείως ἐταπείνωσας· διὰ τοῦτό σε πάντες, φαιδρῶς ἑορτάζομεν.

Ἔτερον Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ Οὐρανὸς τοῖς ἀστροῖς.

Τὼν φιλεόρτων τὸ στίχος, φαιδρῶς πανηγυρίζετω· τὴν μνήμην τοῦ πανενδόξου, Τρισμακάρου Νικολάου· ὃς αἵματι Μαρτυρίου, τὴν ἐκκλησίαν φαιδρύνει.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους στίχους δ'. ἤχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος· νέος ἀστὴρ φαινός· τῇ Ἑλλάδι ἐξέλαμψεν, ἐξ ἐώας ἄδυτος, καταλάμπων τὰ πέρατα. Ὁ Θεὸς ὄντως Μάρτυς Νικόλαος· καὶ διασώζει τοὺς κινδυνεύοντας· λύει νοσήματα, καὶ δαιμόνων φάλαγγας ἀποσοβαῖ, καὶ πάθη δυσίατα· Χριστοῦ τῇ χάριτι.

Χαίροις Ἀγγέλων ἐφάμιλλε, καὶ ἀθλητῶν καλλονή. Προφητῶν Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων σύσκηρε, Ὁρθοδόξων ἀγλαΐσμα, χηρῶν προστάτα, καὶ πενομένων τροφεύ· τῶν ἀσθενούντων ἀκέστορ ἄριστε· πάντων ὑπέρμαχε, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε, καὶ εὐσεβῶς, μνήμην ἐκτελούντων σου, Μάρτυς Νικόλαε.

Απαντες πίστει συνδράμωμεν, τῇ τῶν λειψάνων σοφῇ, Νικολάου τοῦ Μάρτυρος, φαιδρῶς ἑορτάζοντες· καὶ Χριστὸν ἱκετεύσωμεν, τὸν κτίστην πάντων, Θεὸν καὶ Κύριον ὅπως πρεσβεΐας τοῦ ἀθλοφόρου

αὐτοῦ, πάντας λυτρώσῃται, ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ διαιωνίζοντος, ὡς ὑπεράγαθος.

Ο Σιομάρτυς Νικόλαε, περιουσία θερμῆ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, σαρκὸς κατεπάτησας, τὸ χαμαιζήτην φρόνημα, καὶ τὴν ψυχὴν σου, ἀρετῶν κάλλεσι, καταλαμπρύνας θεοειδέστατα· πλάνην διήλεγξας, δυσεβούντων Ἄγιε, ὅφ' ὧν τὸ ζῆν, Μάκαρ ἀφαιρούμενος, χορεύεις ἀληκτα.

Δόξα. ἤχος α'.

ΑΓῶνα διπλοῦν ἠγωνίσω, Ἄγιε Νικόλαε· τὸν δρόμον τετέλεικας τῆς ἀσκήσεως καὶ ἀθλήσεως· διὸ ἐν ὑψίστοις σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφῶς τὰ ἄνω Βασιλεῖα· ἀλλὰ Πρέσβευε καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Παμμακάριστε, τῶν πιστῶς ἑορταζόντων, τὴν πανσεβάσιμον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ γ' καὶ δ'.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον.

Ζῆτει ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, τὸ ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Μεγαλυνάριον.

Εἰς τὸν Ἅγιον Νέον Νικόλαον.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν ἐκ τῆς ἐώας, ἐξαστράψαντα ἀθλητὴν φύλακα καὶ ῥύστην, Χριστιανῶν ἀπάντων, Νικόλαον τὸν Νέον, Χριστοῦ τὸν Μάρτυρα.

Ἔτερον.

Χαίροις Θετταλίας πάσης φρουρός. Χαίροις τῆς Ἑλλάδος πολιούχος καὶ ἀρωγός· χαίροις ὁ Βουένων, τὸν τόπον ἀγιάσας, τοῖς βέθοις σῶν αἱμάτων, Μάκαρ Νικόλαε.

Ἔτερον.

Φύλαττε τοὺς δούλους σου ἀθλητὰ, τοὺς ἀθροιζομένους τῷ σεπτῷ

σου, Μάρτυς, ναῶν· καὶ ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην, ἐκ πάσης ἐπηρείας, σοφὴ καὶ θλίψεως.

Ἔτερον.

ΜΕγαν σε προστάτην καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα Μάρτυς, πεπτωχότες ἐν πειρασμοῖς· ῥῦσαι οὖν Παμμάρκαρ, ἡμᾶς λοιμοῦ λιμοῦ τε· ὁρμῆς παίδων τῆς ἁγαρ, Θεῖε Νικόλαε.

Εἰς τὸν ἁγιασμόν.

ΤΑῖς Πρεσβείαις τοῦ ἐνδόξου ἀθλοφόρου Νικολάου· Χριστὲ διαφύλαξον, τοὺς σοὺς ἱκέτας, ἐκ παντοίας θλίψεως.

Ἔτερον.

Τῇ σοφῇ τῶν σῶν λειψάνων προσιοῦσι, μετὰ πόθου Παμμάρκαρ Νικόλαε, δώρησαι ῥῶσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος.



ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Τοῦ ἐν τῷ τῶν Βουνένων ὄρει ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος.

Πάτερ εὐλόγησον.

ΟΥΤΟΣ ὁ περιφανὴς καὶ ἀήττητος τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Νέος Νικόλαος, κατήγετο ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς, ἀπὸ γονεῖς εὐγενεῖς καὶ εὐσεβεῖς γεννηθεὶς κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν ἐφαίνετο εὐγενέστερος καὶ θαυμασιώτατος. Ἐπειδὴ ἀπὸ ἀπαλῆς τῆς ἡλικίας, ἦτον κατὰ πολλὰ συνετὸς καὶ φρόνιμος, καὶ δὲν συνανεστρέφετο μὲ νέους ἀτάκτους διὰ τὰ γελᾶ, καὶ τὰ εὐτραπελίζεσθαι, λέγων αἰσχρολογίας καὶ φλυαρίας κατὰ τὴν τῶν νέων συνήθειαν· ἀλλὰ ἡγάπα τὰ συναναστρέφεται μὲ φρονίμους ἀνθρώπους καὶ γέροντας, διὰ τὰ ἀκοῦη, καὶ τὰ συνομιλῇ ψυχωφελῇ καὶ χρήσιμα λόγια. Ὅταν δὲ ἐνηλικιώθη τὸν κατέγραψαν εἰς τὸ στρατιωτικόν, διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ εὐτολμίαν του· καὶ τῷ ὄντι ἐπρόκοπτεν εἰς τὰ στρατιωτικά εἰς τοσοῦτον ὥστε πολλάκις ἀνδραγαθήσας κατέστη εἰς πάντας ὀνομαστός καὶ περίφημος. Ἀκούσας λοιπὸν ὁ βασιλεὺς τοῦ καιροῦ ἐκείνου τὴν καλὴν αὐτοῦ φήμην, καὶ πληροφορηθεὶς ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων ὅτι ὁ Νικόλαος ἦτον, καὶ οὐ μόνον εἰς τὸ λέγειν ἐπιτήδειος, καὶ σύμβουλος ἄξιος, ὅπου ἄλλος ὡς αὐτὸς δὲν εὗρίσκετο, τὸν ἐμήνυσε καὶ ἦλθεν εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτιον, καὶ συνομιλήσας ἐχάρη πολλά, βλέπων ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἦτον μὲ νοῦν καὶ μὲ φρόνησιν καὶ κρίσιν ἱκανήν· ὅθεν τὸν ἔδωκε καὶ ἀξίωμα Δουκὸς, δοὺς εἰς αὐτὸν ἐπαρχίαν καὶ τὰ τὸν ὑποτάσσωνται στρατιῶται, ὡς ἔπρεπεν· ὁ δὲ Νικόλαος ἀφ' οὗ ἔλαβε τὴν ἀξίαν, καὶ ἐγενεὶν ἡγεμὼν, δὲν ἔπαυε καθ' ἐκάστην ἡμέραν τὰ ἐπιγυμνάζει τοὺς στρατιώτας του, τὰ τοὺς ἐρμηνεύει τοῦ πολέμου τὰ ἐπι-

τήδεα, ἐπειδὴ αὐτὰ ἐκκλινει χρεῖα εἰς τὸ ἀξίωμα ὅπου εὐρίσκετο· περισσώτερον ὁμῶς τοὺς ἐνουθέτει καὶ τοὺς ἐδίδασκεν, αὐτοὺς δηλαδὴ, τὰ ἔργα τῆς Χριστιανικῆς πολιτείας καὶ τέξεως, πῶς νὰ προσεύχωνται καὶ νὰ πρᾶττον τὸν Δεσπότην Χριστὸν, διὰ νὰ τοὺς διδῇ δύναμιν κατ' ἐχθρῶν εἰς τὸν πόλεμον· καὶ πολλάκις φορὰς τοὺς ἐδηγεῖτο ἀνδραγαθίας, καὶ ἱστορίας, καὶ τρόπαια τῶν παλαιῶν ἀνδρείων, τίνι τρόπῳ ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκησαν, πῶς φρούρια πολλὰ καὶ πόλεις ἐκυρίευσαν· ἀλλὰ τὸ περισσώτερον ἀπὸ ὅλα καὶ χρησιμώτερον, τοὺς ἐνουθέτει νὰ ἔχουν τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἐνθύμησιν αὐτῶν ἀνεξάλειπτον, νὰ μὴ ἀδικήσῃ τινὰ πτωχόν, ἢ πλούσιον πώποτε· διὰ τοῦτο κανεῖς τῶν στρατιωτῶν του εἰς ὅτους τόπους ἐπήγγαλλον, οὔτε εἶπε κανεῖς πώποτε, ὅτι οἱ στρατιῶται τοῦ Νικολάου τὸν ἠδίκησαν, ἢ πρᾶμικρὸν τὸν ἐξημίωσαν.

Τὸν κυριὸν ἐκεῖνον, κατὰ τὸν ὀγδοὸν δηλονότι αἰῶνα, περὶ τὰ ἔτη 720, ἀπεστάτησε τὸ μέρος τῆς Θεσσαλίας, καὶ δὲν ᾔθελεν νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὸν τότε βασιλεύοντα ἐν Κωνσταντινουπόλει Λέοντα Ἰσάυρον τὸν Εἰκονομάχον, ὅπου ὤριζε τὴν Ἀνατολὴν, ἀλλὰ ἐπήγγαλλον εἰς τὰ σύνορα τῆς Μακεδονίας, καὶ ἐλεηλατοῦσαν, καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους αἰχμαλώτισαν, διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐστείλεν διατάγματα εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὅλην, καὶ ἦλθον οἱ τῶν ἐκείνων μετὰ τὰ στρατεύματα, ἕνας τῶν ὁποίων ἦτον καὶ ὁ θαυμαστὸς Νικόλαος μετὰ τοὺς ὑπηκόους του, ὅστις ἐπῆγεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, καὶ συγκροτήσας πόλεμον τοὺς ἐνίκησεν, καὶ ὑπέταξε τοὺς Θεσσαλονικεῖς, οἵτινες ὑπεστέλλοντο νὰ δίδωσι πάλιν τὸν διατεταγμένον φόρον, ὡς καὶ πρότερον. Ἐπειτα μιτῶντες ἀπὸ ἐκεῖ, ἐπῆγαν ἕως εἰς Λάρισσαν, ἥτις ἦτον τότε φρούριον δυνατὸν καὶ εὐμορφον, καλλωπισμένον, καὶ μετὰ πύργους δυνατοὺς φυλαττόμενον· ὅθεν καὶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ τὸ ὑποτάξουν, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτοὶ ἐνίκηθησαν. Διότι ἐγγίνοντες οἱ Λαρισαῖοι ἐπολέμουν ἀνδρείως καὶ πολλοὺς ἐκ τοῦ στρατεύματος ἐφόνευσαν· βλέπων λοιπὸν ὁ Νικόλαος ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι καταπονοῦνται, καὶ οἱ ἐχθροὶ τοὺς ἔχουν τὰ νικητήρια, ἐσυλλογίσθη εἰς τὸν ἑαυτὸν του λέγων, ἰδοὺ οἱ ἀνθρωποὶ μὲς ἐνίκηθησαν, καὶ αἱ πύλεις καὶ ἐγὼ νὰ θανατωθῶ εἰς τὸν πόλεμον ἀδικῶ, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἱ τέλεις ἐπύθον, τί θέλει μὲ ὠφελῆται ἢ πρόσκαιρος τιμὴ τοῦ Δουκὸς, καὶ τὸ φθαρτὸν ἀξίωμα; ἀλλοῖον εἶναι νὰ ζῶ ἰδιώτης, πάρεξ νὰ ὀρίξω τόσους στρατιώτας, καὶ νὰ λάβω ἄτιμον θάνατον· ποῖαν τιμὴν ἔχει πλέον τὸ κορμὶ μου, ἢ ποῖαν ὠφέλειαν εὐρίσκει ἡ ψυχὴ μου, ὅταν ἀρχνισθῇ ἡ ζωὴ μου ἀκίρῃ; ἀλλοῖον εἶναι τὸ λοιπὸν νὰ ὑπάγω νὰ ἡττηθῶ εἰς ἕνα τόπον ἔρημον, νὰ κλαίω τὰς ἀμαρ-

τίας μου, καὶ ἴσως οὕτω τύχω πρὸς Θεοῦ συγχωρήσεως τὴν ὥραν τῆς κρίσεως· ταῦτα καθ' ἑαυτὸν διαλογιζόμενος, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Βουνένην, (Βούνενος, ὄρος τῆς Θεσσαλίας καλούμενον Ὀρθρος) ὅπου ἦτον μέγα δάσος, καὶ κελία μέσα εἰς τὸν λόγγον, καὶ ἐκατοικοῦσαν ἀναχωρηταὶ καὶ ἀσκηταὶ ἐνάρετοι. Τοὺς ὁποίους ἀφοῦ εἶδε ἐχάρη κατὰ πολλὰ, καὶ εὐχαριστήσας τὸν Κύριον ὅπου τὸν ἐφώτισε, καὶ τὸν ὠδήγησε νὰ ὑπάγῃ εἰς τοιοῦτον τόπον ψυχωστήριον. Ἐμείνεν ἐκεῖ συναγωνιζόμενος μετ' αὐτῶν, καὶ τὴν κατὰ Θεὸν ἀρετὴν ἐργαζόμενος· βλέποντες δὲ ἐκεῖνοι οἱ θαυμαῖοι ἀσκηταὶ τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πρόθυμον, πῶς ἐκοπίαζε περισσῶς εἰς τὴν ἀσκήσιν μετὰ νηστείαν, προσευχὴν, καὶ ἀγρυπνίαν ὁλονύκτιον, τὸν ἀγαποῦσαν κατὰ Θεόν· καὶ πολλάκις συνωμιλοῦντες μετ' αὐτοῦ, τὸν παρακινούσαν εἰς περισσοτέραν προκοπὴν ἀρετῆς, διηγούμενοι εἰς αὐτὸν ψυχωφελῆ διηγήματα ταύτας τὰς νοουσίας ἐκεῖνος καθ' ἑκάστην ἀκούων, ἐσπούδαζεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς μοναδικῆς πολιτείας, ὅσον ἐδύνατο· καὶ ὅλοι τοὺς τὸν ἐθαύμαζαν, φιλοτιμούμενοι νὰ μὴ τοὺς ὑπερτερῇ εἰς τὴν ἀσκήσιν τοιοῦτος νέος. Βλέπωντας δὲ ὁ πονηρὸς διάβολος τὴν κατὰ Θεὸν αὐτῶν πολιτείαν, τὴν θαυμασίαν καὶ ἀξίεπαινον, δὲν ἐδυνήθη νὰ ὑποφέρῃ ἕως τέλους ὁ τρισκατάρτος, καθὼς ἔχει συνήθειαν πάντοτε νὰ ἐμποδίσῃ τὸ καλὸν ὡς μισόκαλος, καὶ νὰ πειράξῃ τοὺς ἐναρέτους ὁ δόλιος. Ἐξήγειρε λοιπὸν τοὺς ἀθέους Ἀβάρας, καὶ ἐλεηλάτουν τὰ μέρη τῆς δύσεως· καὶ πατῶντες φρούρια καὶ γῶρας, καὶ πολλοὺς αἰχμαλωτίσαντες, ἦλθον καὶ εἰς τὴν Λάρισσαν, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας τὴν ἐπῆραν, καὶ ἐκυρίευσαν ὅλα τὰ περὶχωρα, ἀπὸ τὴν Δημητριάδα, ἤγουν τὸν Βῶλον, ἕως τὰ Φέρεαλα, καὶ εἰς τὴν Ἐλασσῶνα καὶ τὰ περὶχωρα· καὶ τόσον τοὺς ἐταπεινώσαν, ὥστε καὶ εἰς τὴν πίσιν τοὺς ἐδυνάστευσαν, νὰ ἀρνηθῶν τὸν Δεσπότην Χριστὸν τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, νὰ προσκυνήσῃν δὲ ἄχρηστα εἰδῶλα· καὶ πολλοὺς ἐθανάτωσαν ὅπου δὲν ᾔθελον νὰ προδώσῃν τὴν εὐσέβειαν, ἀλλὰ ὑπέμεναν διαφόρους τιμωρίας, καὶ κολαττήρια μύρια, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ γλυκυτάτου Χριστοῦ οἱ φιλόχριστοι· καὶ οὕτω μετὰ τὴν πρόσκαιρον κάκωσιν ἐκληρονόμησαν αἰώνιον εὐφροσύνην, καὶ ἀῤῥητον ἀγαλλίασιν εἰς Βασιλείαν αὐτοῦ τὴν Οὐράνιον.

Ὅταν δὲ ταῦτα ἐγίνοντο, ἦτον ὁ Ἅγιος Νικόλαος εἰς τὴν σκῆτὴν τῆς Βουνένης μετὰ τοὺς συντρόφους του καὶ ἀσκήτευον· τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα· Γρηγόριος, Ἀρμόδιος, Ἰωάννης, Δημήτριος, Μιχαὴλ, Ἀκίνδυνος, Θεόδωρος, Παγκράτιος, Χριστοφόρος, Παντολέων, Αἰμιλιανὸς, καὶ Ναυοῦδιος, οἵτινες καθὼς ᾔρχοντο μίαν νύκτα, ἦλθεν Ἄγγελος Κυρίου καὶ λέγει τοὺς, ἐτοίμασθε, καὶ σέκεσθε σαρκοί.

ὅτι εἰς ὀλίγας ἡμέρας μέλλετε νὰ μαρτυρήσητε, διὰ νὰ λάβητε τὰ βραβεῖα καὶ τοὺς στεφάνους τῆς ἀθλήσεως, νὰ κληρονομήσητε Βασιλείαν Οὐράνιον· ταῦτα εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἀφανὴς ἐγένετο· οἱ δὲ ἀκούσαντες τὰ χαρμόσυνα εὐαγγέλια ἐχάρησαν, καὶ ἡγωνίζοντο περισσώτερον εἰς νηστείας καὶ προσευχὰς σχολάζοντες, διὰ νὰ γένωσιν ἄξιοι τῆς αἰωνίου μακαριότητος· καὶ μετ' ἡμέρας τινὰς ἔμαθον οἱ αἰμοβόροι κύνες ἐκεῖνοι βάρβαροι Ἀβάραι, ὅτι εἰς τὸ βουνὸν τῆς Βουνένης ἐκατοικοῦσαν ἀσκηταί, νηστεύοντες καὶ προσκυνοῦντες ἡμέραν καὶ νύκτα ἀκαταπαύστως τὸν Κύριον· λοιπὸν ἀρματώθηκαν, καὶ ἐπῆγαν νὰ τοὺς φονεύσωσιν· ὁ δὲ Ἅγιος Νικόλαος ἐνουθέτει τοὺς Ἀδελφούς καὶ συνασκητάς του, καὶ τοὺς ἐσυμβούλευεν οὕτω λέγωντας· μὴ φοβηθῶμεν Ἀδελφοί τὸν πρόσκαιρον θάνατον, μήτε ποσῶς δειλιάσωμεν, ὅτι τώρα ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ δειξώμεν τὴν ἀνδρείαν μας, νὰ κληρονομήσωμεν διὰ μικρὰν καὶ ὀλίγην παιδείusin, παντοτεινὴν εὐφροσύνην καὶ ἀνάπαυσιν αἰωνίζουσαν. Αὐτὰ καὶ ἕτερα λέγοντος τοῦ Ἁγίου πρὸς στερέωσιν τῶν Ἀδελφῶν, ἔφθασαν καὶ ἐκεῖνοι οἱ αἰμοβόροι ὡς θηρία ἀνήμερα, καὶ λαβόντες τοὺς Ἁγίους ἐτιμωροῦσαν αὐτοὺς ἀνιλεῶς καὶ ἀσπλαγγνα, μὲ στρέβλας, ραβδισμούς, καὶ μὲ ἄλλα διάφορα κολαστήρια. Ἐκεῖνοι δὲ οἱ μακάριοι ὑπέμειναν ἀνδρειωμένα καὶ γενναϊότατα, ὅσας βασάνους τοὺς ἔκαμαν, καὶ δὲν ἐπρόδωκαν τὴν εὐσέθειαν· ὅθεν οἱ βάρβαροι τοὺς ἀπεκεφάλισαν, καὶ τοὺς ἐπροξένησαν μὲ τὸν προσωρινὸν θάνατον, ἀθάνατον ζωὴν καὶ Βασιλείαν Οὐράνιον.

Τὸν δὲ Ἅγιον Νικόλαον ἰδόντες εἰς τοιαύτην ἡλικίαν ὠραιότητην, καὶ γνωρίσαντες τὴν φρόνησιν καὶ ἀνδρείαν του δὲν τὸν ἐπείραζαν παντελῶς· ἀλλὰ μὲ λόγια ραδιουργίας καὶ κολακείας τὸν ἐπρότρεπον εἰς τὴν ἀσέθειαν, ἐλπίζοντες οἱ ἀνόητοι καὶ παράφρονες νὰ τὸν φέρουν εἰς τὸ μικρώτατον φρόνημά των· ἀλλὰ ματαίως οἱ μάταιοι ἐπροσπάθησαν καὶ ἀνοήτως ἐσκέφθησαν· διότι παντελῶς δὲν ἐδυνήθησαν νὰ τὸν παρασλεύσουν ἀπὸ τὴν εὐσέθειαν· ἀλλὰ τοὺς ἀπεκρίνετο φρόνιμα εἰς τὰς κολακείας τὰ ὁποίας τοῦ ἔλεγον λέγων.

Ἐγὼ δὲ εἶμαι μωρὸν παιδίον νὰ γελασθῶ ἄγνωστα, νὰ ἀρνηθῶ τὸν ἀληθῆ Θεὸν τὸν πλάστην καὶ εὐεργέτην μου, καὶ νὰ προσκυνῇσω εἰδωλα κωφὰ καὶ ἀναίσθητα· ἀλλὰ καθὼς ἐξ ἀρχῆς ἤμουν εὐσεβὴς Χριστιανὸς καὶ Ὁρθόδοξος, οὕτω καὶ ἔως οὗ νὰ παραδώσω τὴν ψυχὴν μου εἰς τὰς ἀχράντους χεῖρας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖον ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ Σωτῆρά μου προσκυνῶ, λατρεύω, καὶ σέβομαι, ἐπιθυμῶ νὰ ἦμαι, καὶ ἐὰν ἐχθρὸς τοῦ Ἰησοῦ μου μὲ βιάσῃ νὰ τὸν ἀρνηθῶ, διὰ τὴν ἀγάπην του ἔχω μεγάλην προθυμίαν, νὰ χύσω καὶ αὐτὸ τὸ αἷμά μου· τοὺς δὲ ἐδικούς σας θεοὺς καταφρονῶ

καὶ ἀτιμάζω ὡς ἀψύχους πέτρας καὶ ξύλα ἀναίσθητα, καὶ ἄλλην τινὰ ὕλην καταφρονεμένην καὶ ἄχρηστον. Τότε οἱ ἀντίχριστοι βάρβαροι ἀκούοντες τὰς κατὰ τῶν θεῶν αὐτῶν ὕβρεις καὶ κατηγορίας, πολλὰ ἐθυμώθησαν, καὶ τὸν ἔδειραν ἀνελεημόνητα. Μετ' ὀλίγον πάλιν τὸν ἐκολάκευσαν λέγοντες· Νικόλαε, μὴ χάσῃς τοιαύτην ἀνδρείαν καὶ ὁσιότητα ματαίως καὶ ἀνωρέλευτα, διότι ὁ Χριστὸς σου δὲν θέλει σὲ δώσει οὐδεμίαν βοήθειαν, μόνον κάμει αὐτὸ ὅπου σὲ λέγομεν, καὶ γίνου συγκοινωνός μας καὶ ὁμόφρων μὲ ἡμᾶς, διὰ νὰ μὴν στερηθῇς τὴν γλυκυτάτην ταύτην ζωὴν, μὲ πολλὰ καὶ πάνδενα κολαστήρια, τὰ ὁποῖα θέλεις λάβει σήμερον ἀπὸ ἡμᾶς, ἐὰν καταφρονήσῃς τοὺς λόγους μας· τότε τοὺς λέγει ὁ Ἅγιος· αὐτὸ ὅπου φοβερίζετε νὰ μὲ κάμει, ἐπιθυμῶ πολλὰ καὶ ὀρέγομαι, διότι ἐὰν μὲ χωρίσητε ἀπὸ ταύτην τὴν ματαίαν καὶ πρόσκαιρον ζωὴν, μοῦ προξενεῖτε ζωὴν ἀτελεύτητον καὶ Βασιλείαν Οὐράνιον, ὅπου θὰ συνδοξάζομαι μὲ τὸν Χριστὸν μου πάντοτε, ἀπολαύων χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἀγαλλίασιν ἀβρῆτον εἰς τὸν Παράδεισον πάντοτε· ὅταν λοιπὸν ἐγνώρισαν ὅτι δὲν ἤμπορουν νὰ τὸν μετασλεύσουν ἀπὸ τὴν στεθεράν πίστιν του, ἀπεφάσισαν νὰ τοῦ δώσουν σκληρὸν καὶ ἐπώδυνον θάνατον· διὸ πρῶτον μὲν τὸν ἔδειραν ἐνελεήμονα, ἔως οὗ ἐκοκκίνησεν ἡ γῆ ἀπὸ τὸ ἅγιον Αἷμά του, δύο καὶ τρεῖς φοαῖς ἀλλάξαντες τοὺς ματιζόντας· ἀλλ' ὁ Ἅγιος ἐκαρτέρει γενναίως τοιαῦτα εὐχόμενος· « ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον » καὶ τόσον ὑπέμεινε τὴν μαστίγωσιν, ὥστε παραδόξως ἐφαίνετο ὅτι ἐπασχεν ἄλλος κατὰ ἀλήθειαν. Ἐπειτα δὲ δέσαντες αὐτὸν εἰς δένδρον τὸν ἐτόξευαν· καὶ λαβόντες τὸ ἐδικόν του κοντάρι τὸν ἐλόγγευαν, καὶ ἄλλας πολλὰς τιμωρίας τοῦ ἔκαμαν, καὶ διάφορα βάσανα, λέγοντες ἐνταῦθα εἰς αὐτὸν νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστὸν, καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὰ εἰδωλα· οὗτος δὲ ἀρόβως τοὺς ἀπεκρίνετο, καὶ ὑβρίζεν αὐτοὺς, λέγων· « θηριόγνωμοι καὶ ἀπάνθρωποι, οἵτινες μόνον σχῆμα ἀνθρώπων ἔχετε, ἀλλὰ παντάπασιν δὲν μετέχετε ἀνθρωπίνου νοός, μὴν ἔχετε ἐλπίδα τινὰ ὅτι μὲ ταῦτα τὰ βάσανα θέλετε μὲ χωρίσει ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ μου. Διότι ὅσα κακὰ μὲ κάμει, τόσα στέφανα μοῦ πλέκετε· ὁ δὲ Χριστὸς παραστέκεται βοηθός μου, καὶ μοῦ ἐλαφρύνει τὴν παιδείusin· ὅθεν οὔτε πόνον, οὔτε βάσανόν τινα αἰσθάνομαι » ταῦτα ἀκούοντες οἱ βάρβαροι ἀπελπίσθησαν· ἐνόησαντες δὲ ὅτι δὲν θέλουν δυνηθῇ νὰ μεταβάλωσι τὴν γνώμην του, ἀν τοῦ ἐπιβάλλουν καὶ ἕτερα μύρια κολαστήρια, ἔκοψαν τὴν ἁγίαν αὐτοῦ Κεφαλὴν εἰς τὰς ἐννέα τοῦ Μαΐου μηνός· καὶ ἡ μὲν Μακαρία τοῦ ψυχῆ ὁλόφωτος ἀνῆλθεν εἰς τὰ Οὐράνια σκηνώματα, ἔχουσα τοὺς φωτεινοὺς Ἀγγέλους συνευφραينوμένους αὐτῇ καὶ συμπάλλοντας· τὸ δὲ Ἅγιον αὐτοῦ

καὶ πανσεβάσμιον λείψανον ἔμεινεν εἰς τὸ βουνὸν ἐκεῖνο ἄταφον καὶ ἀνεπιμέλητον· μετὰ τὴν χάριν ὁμως τοῦ μεγαλοδώρου καὶ Παντοδυνάμου Θεοῦ, ἐφυλάχθη ἀπὸ Θεοῦ Ἀγγέλου τόσοις χρόνοις ἀβλαβὸν καὶ ἀκέραιον, ἕως οὗτου ὁ Θεὸς ὁ πάντας τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας καὶ μὴ ἀρνούμενους τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα ἀξίως τιμῶν, μετὰ τρόπον θαυμάσιον ἐφάνερωσε τὸν πολῦτιμον τοῦτον θησαυρὸν· διότι ὅσοι εἰς τὴν γῆν τὸν ἐδόξασαν, καὶ διὰ τὸ Πανάγιον αὐτοῦ καὶ ὑπερύμνητον ὄνομα ἠγωνίσθησαν, τοὺς ἐτίμησε καὶ αὐτὸς ὁ Πανάγαθος, καὶ τοὺς ἀντάμειψε πλοῦσια, ποιήσας αὐτοὺς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας του· καὶ οὐ μόνον εἰς τοὺς Οὐρανοὺς τοὺς ἀποδίδει τὸν μισθὸν τῶν καμάτων μυριοπλάσια, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ εἰς τὴν γῆν τοὺς δίδει χάριν καὶ δύναμιν νὰ κάμνουν θαυματουργίας καὶ τέρατα, δοξαζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ παρακινῶντες διὰ τοῦ παραδείγματός των καὶ τοὺς λοιποὺς εἰς ἀπόλαυσιν τῶν καλῶν ἔργων καὶ εἰς μίμησιν των τὸ κατὰ δύναμιν, ὡς ὁ Ὁσιομάρτυς Νικόλαος, τοῦ ὁποίου αἱ θαυματουργαὶ ἐκίνησαν τὸ σέβας πάντων τῶν χριστιανῶν, οἵτινες τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἔχοντα παρρησίας μεγάλας ἐνώπιον τοῦ Παναγίου Θεοῦ.

Ἐκ τῶν πολλῶν δὲ θαυμάτων αὐτοῦ ἀκούσχετε ἓν ἐκ τοῦ ὁποίου δύνασθε νὰ συμπεράνητε καὶ τὰ ἐπίλοιπα· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ μέρους γνωρίζεται τὸ ὅλον. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀνατολῆς ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη ὁ Ὁσιομάρτυς Νικόλαος ἦτον ἄρχων τις κατὰ πολλὰ πλούσιος, τοῦ ὁποίου συνέβη μεγάλη ἀσθένεια ὀνομαζομένη λῶβα, ἣτις ἔτρωγε πολλὸν καιρὸν καὶ ἐκαταδάπανα τὰς σάρκας του· ὅστις κατεξοδεύων εἰς τοὺς ἰατροὺς πολλὰ χρήματα, δὲν εἶδε καμμίαν ὠφέλειαν· ἀλλὰ μάλιστα ὅσον αὐτὸς ἐξώδευεν, τοσοῦτον ἡ ἀσθένεια ἐπερίσσειεν· διὰ τὸ ὅποιον εἶχε θλίβιν ἀνείκαστον· λοιπὸν μίαν νύκτα ἐνῶ ἐκοιμᾶτο ὁ ἄρχων, τοῦ φαίνεται εἰς τὸν ὕπνον ὁ Ἅγιος λέγων· διὰ τί κοπιᾶς καὶ ἐξοδεύεις τὸν πλοῦτόν σου ἀνωφέλευτα; ὕπαγε δὲ εἰς τὰ μέρη τῆς Λαρίσσης καὶ ἐρώτησε νὰ μάθῃς ποῦ κεῖται τὸ βουνὸν τῆς Βουνένης, ἐκεῖ ἀφοῦ ἐρευνήσεις καλὰ τὸν τόπον, θέλεις εὕρη εἰς μίαν βρύσιν τὸ λείψανόν μου, τὸ ὅποιον θέλει δώσει τὴν ἰατρειάν τῆς δεινῆς ἀρρώστιας σου. Τὸ πρῶτον λοιπὸν ὅταν ἐξημέρωσεν ἠγέρθη τῆς κλίνης ὁ ἄρρωστος, καὶ χωρὶς νὰ παραγγείλῃ τι διὰ τὸν οἶκόν του, πορευθεὺς παρευθὺς εἰς τὸ πρῶτον ὅπου εὐρὼν πλοῖον ἐταξείδευεν εἰς τὴν Λάρισσαν. Ἀφοῦ δὲ ἐφθασεν εἰς τὸν τόπον ὅπου τὸν εἶπεν ὁ Ἅγιος ἦρε τὴν βρύσιν, ἀπέχουσιν μακρὰν τοῦ μνήματος τοῦ ἁγίου δεκαπέντε σχεδὸν ποδῶν· ἄφρονον δὲ ἅμα καὶ γλυκύτατον βρέουσιν ὕδωρ, τὸ ὅποιον κατὰ πολλὰ τὸν ἐχαροποίησεν. Ἐπειτα ἐρευνῶν μετὰ πολλὴν κόπον ἐπιμελέστατα, διότι ἦτο δάσος πολυδενδρον καὶ ἐκτε-

ταμένον, ἦρε τὸ πάντιμον τοῦ Μάρτυρος Λείψανον μετὰ τὴν θεῖαν βοήθειαν, τὸ ὅποιον θαυμασίως εὗρεθι, ἀκόμη σῶον καὶ ἀκέραιον μετὰ τόσοις χρόνοις, καὶ εὐωδίαζεν ἅμετρα· τότε ὁ ἄρχων ἐπλήθη εἰς τὴν βρύσιν πρότερον, ἔπειτα κατασπασθεὶς τὸ Ἅγιον ἐκεῖνο Λείψανον μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως, παρευθὺς ὡς τοῦ θαύματος ἐλυτρώθη ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν του ἣτις ἠφανίσθη, καθὼς τὸ σκότος ὑπὸ τοῦ φωτός· καὶ ἐγένετο εἰς μίαν στιγμὴν ὅλος ὑγίης, χωρὶς παντάπασιν νὰ μείνῃ ἀσχημία εἰς τὴν σάρκα του· ὅθεν διὰ νὰ μὴ φανῇ πρὸς τὴν τοιαύτην μεγίστην εὐεργεσίαν ἀχάριστος, ἐκαθάρισεν ὅλον ἐκείνον τὸν τόπον ὅπου ἦρε τὸν πάντιμον αὐτὸν θησαυρὸν, καὶ κτίσας Ἐκκλησίαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου, [ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας, ἐρειπίου ἡδὴ οὔσης, κεῖται ὁ Ἱερὸς καὶ θαυματόδρυτος τάφος τοῦ θεοῦ τούτου Ὁσιομάρτυρος· περὶ δὲ τοῦ μνήματος τούτου εἰσὶ διάφορα χωρία, καὶ μεταξὺ αὐτῶν, τὸ χωρίον Τζαπαζλάρ ἐν ᾧ ὑπάρχει Ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ ἁγίου, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ ἀποκομίζουν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ Ἐκκλησίᾳ οἱ τὴν Ἱερὰν πανήγυριν ἐπιτελοῦντες κατ' ἔτος, ἐν ᾗ ἀθροίζονται πλῆθος χριστιανῶν εἰς χιλιάδας πολλὰς]· ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαλλόμενος, δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ εὐχαριστῶν τὸν Ἅγιον. Ἐπῆρε δὲ καὶ ὀλίγον μέρος ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Λείψανου, καὶ χῶμα ἀπὸ ἐκείνου τὸν τόπον, τὰ ὁποῖα ὅσοι ἀσπάζοντο ἰατρεύοντο ἀπὸ πάσαν ἀσθένειαν. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο τὸ θαυμάσιον ἐτέλεσεν ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Ὁσιομάρτυς Νικόλαος, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ διηγήσεως ἄξια· διότι ὁ ἰατρευθεὶς ἐκεῖνος ἄρχων, τὸ ἐκήρυττε πανταχοῦ· καὶ ὄχι μόνον ἐκεῖ, εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὅλην τὸ ἔμαθον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν δύσιν ἡ φήμη του ἐφθασε, καὶ ἔτρεχον ἀπὸ κάθε τόπον ὅσοι εἶχαν ἀσθένειαν, καὶ παρευθὺς ἰατρεύοντο κατὰ τὴν πίστιν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἕκαστος πρὸς τὸν Θεόν· καὶ τὴν πρὸς τὸν Μάρτυρα εὐλάβειαν καὶ οὐ μόνον τότε ἐθαυματούργει ὁ Ἅγιος, ἀλλὰ καὶ τὴν σήμερον ἐνεργεῖ μέγαλα θαυμάσια εἰς τοὺς ὅσοι ἔχουν πίστιν ἐγκάρδιον εἰς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, καὶ εὐλάβειαν θερμὴν εἰς τὸν Ἅγιον καὶ τὸν πανηγυρίζουν θεαρέστως μετὰ ὕμνων, μετὰ ψαλμοψίδας, καὶ μετὰ συντριβὴν καὶ ταπεινώσιν. Ἀρμόδιον δὲ εἶναι νὰ εἰπῶμεν, ὅτι εἰς τὴν νῆσον Ἀνδρον καλουμένην, διατελεῖ Ἱερὸν καὶ Σεβάσμιον Μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις· ἐν αὐτῷ δὴ τῷ Σεβασμίῳ Μοναστηρίῳ εὐρίσκεται, ὡς περ τις θησαυρὸς πολῦτιμος, καὶ ἡ θαυματουργὸς καὶ χαριτόδρυτος κἀρα τούτου τοῦ ἐν Ὁσίοις καὶ Μάρτυσι Νικολάου τοῦ Νέου, ἣτις ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῷ διατελούντων πατέρων πολλάκις ἐν Κωνσταντινουπόλει μετακομιζομένη, μετόχιον ἐν τῷ κατὰ τὸ Βλάχ σαράγι ἔχοντος τοῦ διαληφθέντος Μοναστηρίου, πολλὰ καὶ ἄπειρα θαύματα ἐπιτελεῖ, ὅπου

ἂν προσκληθῇ εἰς ἁγιασμόν. Ἄς χαρῶμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς σήμερον καὶ ἄς εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι ἄς τιμῶμεν τὸν Ἅγιον, καὶ ἄς τὸν ἐγκωμιάσωμεν μὲ καθαράν καρδίαν, καὶ μὲ σώφρονα λογισμόν· καὶ ἄς τὸν εὐχαριστήσωμεν ὅχι μὲ ἄπρεπα ἔργα ἀνάρμοστα εἰς τὴν χριστιανικὴν πολιτείαν, δηλονότι μὲ πολυφαγίας καὶ μέθαις, καὶ μὲ χωροῦς καὶ φωναῖς ἄτακταις· ἀλλὰ μὲ ἑλεημοσύνας, μὲ προσευχάς, καὶ μὲ δάκρυα, καὶ μὲ ἄλλα ἔργα θεάρεστα· διότι τότε ἔχομεν μισθόν, ὁπότεν τοιουτοτρόπως ἐορτάζωμεν· ἄς κακοπαθήσωμεν ἐδῶ πρόσκαιρα, ἐκκόπτοντες τὰ σαρκικά μας θελήματα, διὰ νὰ γείνωμεν τῶν Μαρτύρων συμμέτοχοι, καὶ νὰ λάβωμεν ἴσον μισθόν μὲ τοὺς Μάρτυρας· ἐὰν ὅμως νικηθῶμεν ἀπὸ τὰ σαρκικά πάθη καὶ πέσομεν εἰς τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου, εἶναι σχεδὸν τόσον ἀμάρτημα, ὥς νὰ ἐπροσκυνούσαμεν τὰ ἀναίσθητα εἰδῶλα· νίκησον λοιπὸν τὰ πάθη καὶ ἐλαττώματα ἄνθρωπε, ἂν ἐπιθυμῇς νὰ γένῃς Μάρτυς εἰς τὴν προαίρεσιν χωρὶς νὰ χύσῃς τὸ αἷμά σου· τουτέστιν ὁπότεν τινὰς σὲ ὕβριση, ἢ ἀδικήσῃ, ἢ σὲ δείρῃ, μακροθύμησον, καὶ ὑπόμεινον τὴν ὕβριν διὰ τὸν Κύριον, διὰ νὰ τιμηθῇς ὑπ' αὐτοῦ αἰῶνα. Ἐὰν ὅμως ὀργισθῇς καὶ ἀποδώσῃς τῷ πταίσαντί σοι κακὸν, καὶ κακὸν περισσότερον, ἐγίνες παραβάτης τῆς παραγγελίας τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, « ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν » καὶ σχεδὸν ἐπροσκύνησες τὸν Ἄρην· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὰ ἐπιλοιπα πάθη καὶ ἀμαρτήματα· δηλαδή· ἐὰν ὁ ἐχθρὸς τῶν ψυχῶν διάβολος παρακινῇ νὰ πορνεύσῃς, καὶ σὺ ἐναντιωθῇς ἀνδρείως μὲ προσευχάς καὶ νηστείας καὶ δάκρυα, καὶ διὰ τῆς ψυχικῆς σου ἀνδρείας νικήσεις τῆς σαρκὸς τὸ σκάνδαλον, λογίζεσαι Μάρτυς τῆς σωφροσύνης κατὰ ἀλήθειαν· ἐὰν ὅμως πορνεύσῃς, ἐπροσκύνησες τῆς μιαρᾶς Ἀφροδίτης τὸ εἶδωλον· ἐὰν μεθύσῃς, ἐθυσίασες εἰς τὸν Διόνυσον· ἐὰν βλασφημήσῃς, ἢ ἐπιορκήσῃς, ἀρνητὴς λογίζεσαι· ἐὰν ᾗται φιλάργυρος καὶ ἀσπλαγχνος, καὶ δὲν συμπονήσῃ τοὺς πένητας εἰς τὴν ἀνάγκην τους, ἀλλ' αὐτοὶ μὲν πεινοῦν, καὶ παγώνωσιν ἀπὸ τὴν γύμνωσιν, σὺ δὲ φυλάττης εἰς τὸ κιβώτιόν σου τὰ χρήματα, καὶ τὰ προσκυνῇς ὥς εἰδῶλα, εἰδωλολάτρης κατὰ τὸν Ἀπόστολον λογίζεσαι. Στοχάσου λοιπὸν, χριστιανέ, ὅτι ὅταν δανείζῃς τὸν χρεῖαν ἔχοντα, καὶ ἐλεῇς τοὺς Ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ μὲ ἱλαρότητα, θέλει σὲ τὰ ἀποδώσῃ ὁ μισθαποδότης Χριστὸς εἰς τὴν φοβεράν ἐκείνην ἡμέραν τῆς κρίσεως μυριοπλάσια, καὶ θέλεις ζῆ τὴν αἰώνιον ζωὴν συναγαλλόμενος μετὰ τῶν Ἀγίων πάντων εἰς τὴν Βασιλείαν τὴν Οὐράνιον· ἐὰν ὅμως φανῇς ἀσπλαγχνος, καταχωνύων καὶ φυλάττων τὰ χρήματα, σοῦ ἀποθανόντος τὰ παίρνουν ἄλλοι, καὶ ἐσύ τριστάθλιε κληρονομεῖς τὴν γένναν τοῦ πυρός, καὶ συμφλέγῃς αἰωνίως,

καθὼς καὶ ὁ εὐαγγελικὸς ἐκεῖνος πλούσιος ὡς ἀνελεήμων, καὶ ἀσπλαγχνος καὶ φιλάργυρος. Ὅσοι λοιπὸν εἰσθε πλούσιοι σπείρετε εἰς τὰς κοιλίας τῶν πενήτων τὸν πλοῦτον, διὰ νὰ ἐσοδιάσετε εἰς τὴν Οὐράνιον ἀποθήκην πρὸς παντοτινὴν σας εὐφροσύνην· καὶ ὅσοι πανηγυρίζετε τὴν μνήμην τῶν Ἀγίων, μὴ προσκαλῆτε πλουσίους εἰς τὴν τράπεζαν, ἀλλὰ πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους, διότι οἱ πλούσιοι μὲ τὰς ἀμοιβαίας των ἐστίασεις καὶ προκλήσεις σὰς ἀνταμείβουσι· ἐνῷ ἐξ ἐναντίας ὅταν χορτάσῃτε πτωχοὺς, σὰς ἀνταμείβει τὴν χάριν πλουσιοπάροχα ὁ πανάγαθος Κύριος, καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν μέλλουσαν, χαριζόμενος ὑμῖν τὴν Οὐράνιον αὐτοῦ Βασιλείαν, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Εὑρηνται καὶ ἀλλαχόθι ἱεροὶ ναοὶ καὶ μοναστήρια τοῦ Ἀγίου Νικολάου ὡς εἰς τὴν νῆσον Σαλαμίνα, εἰς τὰ χωρία Χάλια καὶ Βασταμίτζα τῶν Θηβῶν, εἰς αὐτὰς τὰς Θήβας, καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσιν.

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

B. J. Loeper & Co



Τὴν Κς'. Ἰουλίου. Τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου Πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κάθισμ. ἤχος πλ. δ'.

Εκ σπαργάνων μητρῶν σὺ τῷ Χριστῷ, ἀνετέθης ὡς Μάρτυς διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, καὶ Τυράννων θράση, στερρῶς κατεπάτησας, καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι, τοὺς στεφάνους κομίσας, ἐνδόξως ἡτοίμασεν, εἰς νυμφῶνα Οὐράνιον· Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Στίχ. Θεῷ παρεσκευάσας ἄγνόν ὡς δόμον.

Σαυτὴν ἀγῶνα σεμνὴ εἰς κατοικίαν.

Παρασκευὴν ἔκτανεν εἰκάδι χαλκὸς ἐν ἑκτῇ.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου, ἐκ κώμης τινός, ἐν ὁρίοις τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα Χριστιανῶν γονέων, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας προσαγορευομένων, οἵτινες τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου ἀόκνως διατηροῦντες, ἐτύγχανον ἀτεκνοὶ προσηύχοντο δὲ τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνων· ὁ δὲ δημιουργὸς Θεὸς, ὁ καὶ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον· καὶ ἔτεκον αὐτὴν ἡμέρᾳ ἑκτῇ τῆς Ἑβδομάδος, καὶ ἐν τῷ Ἀγίῳ Βαπτίσματι ἐπωνόμασεν αὐτὴν Παρασκευὴν. Αὕτη δὲ ἐκ σπαργάνων μητρικῶν

τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς παιδευομένη καὶ νοουθετούμενη, σχολάζουσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀενάως καὶ τοῦ προσευχῆ, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα ἐκμαθούσα, καὶ διηνεκῶς τὰς Ἱερὰς βίβλους ἀναγινώσκουσα. Τελευταίαντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς διανείματα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαρεῖσα, καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα περιβαλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων προσέφερε πρὸς θεογνωσίαν· καὶ τινὲς Ἰουδαῖοι διέβαλλον αὐτὴν πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀντωνῖνον, λέγοντες· ὅτι γυνή τις ὀνόματι Παρασκευὴ, κηρύττει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἐμπροσθεν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν, ἐκθαμβος ἐγένετο ἐπὶ τῇ συνέσει, καὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς· λέγει οὖν αὐτῇ· εἰς πεισθῆς μοι καὶ θύσης τοῖς θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔσῃ κληρονόμος· εἰδὲ μὴ πεισθῆς, εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω· ἡ δὲ Ἁγία στεφρῶτάτῳ λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· μὴ μοι γένοιτο ἀρνήσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· θεοὶ γὰρ οἱ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες, ἀπολέσθωσαν· ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ θυμῷ ὑπερξέσας, κελεύει κασίδαν σιδηρὰν πεφυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος· οὗ γενομένου, θεῖα δρῶσα ἀβλαβῆς διεφυλάχθη· ἐπὶ τοιούτῳ θαύματι, αὕτη τῇ ὥρᾳ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον· εἰτα κελεύει λέβητα χαλκοῦν ἐλαίου μεστόν καὶ πίσεως ἐκκαυθέντα σφοδρῶς, ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτὴν· οὗ γενομένου, ἡ Ἁγία ἐστῶσα ἐν μέσῳ ὁράτο τοῦ λέβητος δροσιζομένη· ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ βασιλεὺς ἔφη· ῥάντισόν με ἀπὸ τοῦ λέβητος ὡ Παρασκευὴ, ὅπως γινώσκωμαι εἰ ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἐλαῖον ὑποκαῖον ἐστίν· ἡ δὲ Ἁγία πλήρῃσας τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λέβητος, κατὰ τῆς ὀψεως τοῦ βασιλέως ἐρρίψεν· καὶ εὐθέως ἐπηρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ ὁ βασιλεὺς, λέγων· ἐλέησόν με δούλη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ δός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πιστεύσω εἰς τὸν Θεὸν ὃν σὺ κηρύτεις· καὶ ἀναβλέψας εὐθὺς, ἐπίστευσεν ὁ βασιλεὺς Ἀντωνῖνος, καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτόν· καὶ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος· ἡ δὲ Ἁγία ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα, ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας πόλεις καὶ κώμας κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· εἰσελθοῦσα δὲ εἰς ἑτέραν πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευεν Ἀσκληπιὸς τις, προσήχθη ἡ Ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ, τὸ καὶ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησεν εἶναι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. Ἐπὶ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ταραχθεὶς, ἐπεμψεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἐμ-

σωλεύοντες δράκοντα φοβερώτατον ἔξω τῆς πόλεως, ὃ ἐκ συνηθείας τοὺς καταδίκους θανάτῳ κατὰβρωμα παρείχον· ἐπεὶ δὲ ἡ Ἁγία παρέστη τῷ χώρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατῴκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων μέγα ἐβρύχησε, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, καπνὸς ἐξῆλθεν ἔξω πολὺς· ὡς οὖν ἡ Ἁγία παρέστη πλησίον τοῦ θηρός, εἶπε· θηρίον, ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ὀργὴ Θεοῦ καὶ ὀλεθρος· ἐμφυσήσασα εἰς αὐτόν, καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ποιησαμένη εἰς αὐτόν· ὁ δὲ μέγα συρίζας διεβράβη εἰς δύο, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες ἐπίστευσαν· ἡ δὲ Ἁγία εἰσελθοῦσα ἐκήρυττε πανταχοῦ· ἀπελθοῦσα δὲ εἰς ἑτέραν πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευε βασιλεὺς ἕτερος, ὀνόματι Ταράσιος, καὶ μαθὼν περὶ αὐτῆς ὁ βασιλεὺς, παρέστησε αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ· ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ· Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ ἐπὶ τούτῳ λέβητος χαλκοῦ ἐλαίου καὶ πίστεως καὶ μολύβδου γέμοντος προτεθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ· θείῳ δὲ Ἀγγέλου ἐπιστάσι, τοῦ λέβητος ψυχρανθέντος, ῥῆλαβῆς ἡ Ἁγία διέμεινε· πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαγαγών, τὸ στεῖρρον αὐτῆς οὐκ ἐσάλυσε. Τελευταῖον δὲ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν· οὗ γενομένου, τὸ Πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέπτη Μονάς.

Βασιλείας Ἰησ. Σταυροῦ



ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

Σώματα	Σώματα
Νεόφυτος ἐπίσκ. Ἀττικῆς 2	Θεοδωρῆς Ἀναγνωστόπουλος
Ἱερόθεος ἐπίσ. Αἰτωλοακαρνίας 13	Αθ. Παντολέων
Γαβριὴλ Ἀναστασίου ἱερομόναχος	Γεωργίου Δημάκης
Μακάριος Ἱερομόναχος	Δημ. Σταυρόπουλος
Ἀγγελος Ἱερεὺς	Ἀναστάσιος Σταυρόπουλος
Οἰκονόμος παπ. Γεωργίου	Δημ. Νικολάου
Νικόλαος Ἱερεὺς	Νικόλαος Κωνσταντίνου
Ἰσίδωρος Ἱερεὺς	Νικόλαος Γεωργίου
Δημήτριος Ἱερεὺς	Γεωργίου Λέου
Εὐστράτιος Ζαχαρίου	Χ. Πέτρος Σαρακινάκης
Νικόλαος Γιαπούλη	Θεόδωρος Κωνσταντίνου.
Θεοδόσιος Νίκου	5 Γεωργίου Παναγιώτου
Ἰωάννης Α. Ζώτου.	5 Γεώργιος παπ. Μουγιός
Κωνσταντῖνος Βυζάντιος	3 Χρῆστος Δ. Μαραγκός
Αἰκατερίνα Αλαζαρή	5 Δημήτριος Σταυροῦ
Παναγῆς Παλούκης	2 Εὐθύμιος παπᾶ γεωργιάδης
Αλέξιος Στεργίου	Νικόλαος Βλαχάκης
Αλέξανδρος Αἰγενίτης	Βασίλειος Συμυριάδης
Νικόλαος Μαλαμίκος	Κωνσταντῖνος Χ. Χρύσης
Ἰωάννης Νικολάου	Στέργιος Λαρισσαῖος
Δημ. Ἀθανασίου	Θεόδωρος Προθανέτης
Μιχαὴλ Γραβᾶς	Γεώργιος Ἰωάννου
Γεώργιος Κωνσταντίνου	Ζήσιμος Ἰωάννου
Αγγελῆς Χ. Ἰωάννου	Ι. Χ. Νάνου.
Κώνστας Τζουάνου	Ἀναστάσιος Τζέβας
Αγγελῆς Μαρίνου	Οἰκονόμος ἐκ νησίου Μεσσηνίας
Στέφανος παλαιολόγου	Εὐστάθιος πρωτόπαπας
Βασίλειος Μουνδέλος	Μιχαὴλ Ν. Ζαλμᾶ
Παναγιώτης Μανολόπουλος	4 Κωνσταντῖνος Εὐσταθόπουλος
Σωτήριος Εὐθυμίου	Κωνστ. Ἀντωνόπουλος
Χαραλάμπος Νικολάου	Νικόλαος Α. Συμυριάδης
Κωνσταντῖνος Ἀναγνωστόπουλος	Παπᾶ Κόνης Μπαρτζίκας

Νικόλαος Μούνμαντος	Γ. Κούτουρας
Νικόλαος Ἀλεξόπουλος	Ἀργύρης Δημητρίου
Παναγιώτης Ἰωάννου	Στυλιανὸς Δημόπουλος
Νικολῆς Παπακάρης	Ἀγγελος Μ. Μόρσας
Ἀναστάσιος Νικολακόπουλος	Ιω. Γ. Μανδρᾶς
Ιω. Οἰράς	Αθ. Ζαγορήσιος
Αθ. Ἱερεὺς	Μιχαὴλ Ιω. Κακούρης
Δημ. Ἱερεὺς	Γ. Ἰωάννου
Παναγιώτης Ἱερεὺς	Δημ. Γεωργίου
Ἀναγνώστης Σχοδφός	Ιω. Μαντζάκος
Νικόλαος Ἀλπάνης	Γ. Ἀφεντάκης
Ἰωσήφ ἠγούμενος τῆς μονῆς	Γ. Μπαρμπάρας
Δουλιάνου	Δημ. Κονδύλης
Κωνσταντῖνος Κριαζούλας	2 Ιω. Λιγοριώτης
Β. Λαμπρόπουλος Ἱερεὺς	Χρῆστος Ἀγγελῆ
Γεώργιος Χρηστοδούλου	Α. Γαϊτάνος
Ἀνδρέας Ν. Νικολόπουλος	Γεωργαντᾶς Μπάρσης
Σπυρίδων παπ. Κορίτος	Ιω. Ἀθανασίου
Κωνσταντῖνος Σάνας	Θεόδωρος Ἀνδρέου
Α. Χατσόπουλος, ἐξ Ἀγρῶν	5 Κωνστ. Ἰωάννου
Ἰωάννης Χατσόπουλος	Ἀναγ. Ματζάκης
Γεώργιος Χατσόπουλος	2 Νικόλαος Χ. Χρήστου
Ἀθανάσιος Χατσόπουλος	2 Σωτήριος Στρέφης
Στέργιος Εὐσταθίου Φρέικος	Δημ. Κοζαντινός
Θετταλός	20 Εὐμανουὴλ Κοζαντινός
Γεώργιος Ἑλέκας	Μιχαὴλ Χαλκίόπουλος
Ἰωάννης Αχυρδάλης	Γ. Ἱερεὺς
Νικόλαος Ἀργυρόπουλος	2 Δαμασκηνός Ἱερομόναχος
Νικόλαος π. Ζαχαρίου ἐξ Ἀγρ.	2 Γεώργιος παπ. Μαρκοπολιότης
Ἰωάννης παπ. Ζαχαρίου	Καλλίνικος Ἱερομόναχος
Ἰωάννης Καραγιαννόπουλος	Κωνστ. Ἱερεὺς
ἐκ Βάλτου	10 Διονύσιος Ἱερομόναχος
Πάνος Ράγκος	10 Στέφανος πρωτόπαπας
Γ. Ιω. Σταύκου	2 Ιω. Νικολάου
Νικόλαος Α. Γρανιτῆς ἐξ Ἀγρ.	5 Λουκάς Μπαρουκίόπουλος
Κωνσταντῖνος Τζηνόπουλος	2 Μιχαὴλ Βενιέρης
Α. Οἰκονόμου	2 Μανούσσης Ἰωάννου
Λαμπάδριος Αἰτωπίδης ἐκ	Γεώργιος Β. Ζωγράφος
Κύθου	5 Σιδέρης Π. Σκιάδα

Σταμάτης Κ. Μανούλης	Σπύρος Νικολάου
Ιω. Κώνστα Ῥωσάλης	Κωνστ. Γρανοῦζης
Νικόλαος Π. Σχινᾶς	Κυριάκος Ἀναγνώστου
Παναγῆς Ἀναγνώστου	Νικόλαος Δημητρίου
Δημ. Πατάκης	Γ. Γαλίστρας
Ιω. Δ. Ἀσημακόπουλος	Ιω. Δημητρίου
Ιω. Τρίμης	Δημ. Ἀλεξανδρόπουλος
Σωτήριος Κτηνᾶς	Βασίλειος Κωνσταντίνου
Μαριγῶ Θ. Βούτη	Στέφανος Ἀθανασίου
Ἀσημάκης Δημητρακόπουλος	Δημ. Κωστάκης.
Σταῦρος Μπούκουρας	Δημ. Κοκοτίνης
Ιω. Κτεβᾶς Λέκας	Κωνστ. Πολυζῶης
Κισέφ Μπάρος	Παναγῆς Χ. Καπίτζα
Γεώργιος Ζ. Σάρδης	Σάββας Μόσχου
Κωνστ. Ἀναγνώστου	Γ. Μισαὴλ
Γεωρ. Π. Μαντζάκης	Χαράλαμπος Πασχάλης
Ιω. Παρασκευόπουλος	Ἀλέξανδρος Ἀποστολίδης
Μιχαὴλ Χρυσογιανός	Γαβριὴλ Ἀναστασίου
Νικόλαος Μιστόπουλος	Εὐστράτιος Ζαχαρίου
Πάνος Κελεπούρης	Γιαννῆς Βηδάλης
Α. Κομνινός	Βασίλειος Λαμπρούκης
Συμεὼν Πέτρου	Κώστας Κάβος
Χ. Σεραφίμ Δημητρίου	Ιω. Ἀθανασίου
Χ. Δημ. Κυριάκου	Κωνστ. Σπύρου Λαρισσαῖος
Βασίλειος Π. Δαμάλου	2 Παναγιώτης Θ. Κολοκοτρώνη
Ιω. Εὐσταθίου	Ιω. Οἰκονόμου
Παναγιώτης Οἰκονομίδης	Ιω. Λιάγκας
Ιω. Μπουζακιώτης	Πάντελης Κωνσταντίνου
Δημ. Ἀναστάσιου	Γ. Δυπλάρης
Μανόλης Μητᾶς	Δημ. Μπογιατζῆς
Κώνστας Νικολάου.	Παγώνης Νικολάου
Μητᾶς Φράγκος	Πανάγος Νικολάου
Δημ. Μανολόπουλος	Ιω. Μαυράκης
Κωνσταντῖνος Παπακωσόπουλος	Ιω. Δημητριάδης
Τρύφων Νικολάου	Ἀγγελῆς Μ. Λαμπήρη
Παναγιώτης Σοφιανόπουλος	Ἀνδρέας Λέκας
Ιω. Κωνσταντίνου	Ῥαλοῦ παπ. Ῥηγοπούλου
Νικόλαος Ἰωάννου	Χρῆστος Μπέσας
Αἰκατερίνη Νικολάου	Στάμος Κορτέση

Σώματα

Σώματα

Γ. Ἰωάννου
 Ιω. Ἀγγελῆ
 Σπύρος Παλούκης
 Ῥόδου, καὶ Νικόλαος
 Σπύρος Καβρόρης
 Δημ. Δεληγιάννης
 Στρατῆς Ἰωάννου
 Ιω. Σ. Κοντογιάννη
 Γ. Ἀθανασίου Καπρουκόπουλος
 Δημ. Κωνσταντίνου
 Βασίλειος Γεωργίου
 Χρῆστος Μελέτης
 Ιω. Κωνσταντίνου
 Νικόλαος Γεωργίου
 Γεώργιος Λιάκου
 Σπύρος Κουτζούρης
 Ιω. Γεωργίου
 Εὐθύμιος Ἀναστασίου
 Παναγιώτης Μουριτζόπουλος
 Μανόλης Δημητρίου
 Νικολῆς Μαδαρὸς
 Σπύρος Μπαϊρακτάρης
 Ιω. Χρήστου
 Κωνσταντίνος Μηλιάδης
 Γεώρ. Κωνσταντίνου
 Σάβας Μπαϊρακτάρης
 Χρῆστος Τομῆς
 Ιω. Τομῆς
 Νεόφυτος Ἱερομόναχος
 Δημ. Κουρολόγος
 Σπύρος Θελικούδης
 Νικόλαος Κουρολόγος
 Ἀγγελῆς Μουλαριώτης
 Ἀγγελῆς Κουλουριώτης
 Σπύρος Γιαντζάλη
 Νικόλαος Βηρόπουλος
 Ἀγγελῆς Κουλορίτης
 Κωνστ. Γκιότζαλης
 Νικόλαος Γκιότζαλης
 Καροφίλης Νικολάου
 Πέτρος Καραχάλιου
 Ἀργύρης Μπέρης
 Ιω. Δώτης
 Κυριάκος παπ. Σχρεπέτος
 Μιστοκλῆς Χ. Ἀνδριόπουλος
 Κ. Χ. Κτενᾶς
 Μάρκος Παπαδόπουλος
 Κωνστ. Καληπολίτης
 Γεώργιος Σωτήρου
 Νικόλαος Ἰωάννου
 Κωνσταντίνος Σιδέρη
 Γεώρ. Κωνσταντίνου
 Παναγιώτης Χακλαντζῆς
 Ι. Εὐσταθίου Κορδοπάτης
 Κωνσταντίνος Σιαμνιώτης
 Ιω. Καραγιαννῆς
 Ιω. Διαμαντόπουλος
 Εὐθύμιος παπ. Δημητρόπουλος
 Γεώρ. Βελόπουλος
 Παναγιώτης Κατζηλόπουλος
 Εὐαγγελινὸς Ἐμανουήλ
 Παναγῆς Παρακάκης
 Γεώρ. Μωραΐτης
 Παναγιώτης Οἰκονομίδης
 Ἀναστάσιος Μακρῆς
 Γεωργαντᾶς Μευζήρης
 Ἀντώνιος Μαυροκορδάτος
 Κυριάκος Α. Μιχαήλ
 Νικόλαος Δ. Κροκιδᾶς
 Γεώρ. Γιαλίστρας
 Ιω. Δημ. Χονδροῦ.
 Δημ. Δεληγιάννης
 Στρατῆς Ιω. Ἀχηλᾶς
 Ἀνδριανὸς Λέκας
 Ιω. Ἀνασ. Παπαδόπουλος
 Νικόλαος Σχινᾶς
 Θεολόγος Σχινᾶς

Σώματα

Σώματα

Ελένη Θεολόγου
 Μαρία Ἀθανασίου
 Στυλιανὸς Παφούρος
 Γεώρ. Δ. Κατζαρὸς
 Νικόλαος Δ. Βλαχάκης
 Ῥήγας Ῥηγόπουλος
 Ἀναγ. Μανουλόπουλος
 Ιω. Ν. Γκόλφης
 Β. Ἱεροδιάκονος
 Ἀθανάσιος Γεωργίου
 Γεώρ. Κωνσταντίνου
 Γεωργίου Βηδάλης
 Βασίλειος Λαμπρούλης
 Δημ. Ἀλεξανδρόπουλος
 Κωνστ. Σπύρος
 Ιω. Οἰκονόμου
 Ιω. Δημάκης ἐκ Λακωνίας
 Ιω. Μαρκουγᾶζ Νάξιος
 Νικόλαος Ιω. Πολίτης Νάξιος
 Ιω. Κωνστ. Κάκος Νάξιος
 Κωνσταντίνος Σκουπέρης
 Μιχαήλ Γραβᾶς
 Γεωργάκης Χρυσιχὸς
 Νικόλαος Γεωργίου
 Δημήτριος Γεωργίου
 Δημήτριος Λαλαούνης
 Ἰωάννης Γκέκας
 Δημήτριος Κακάκης
 Ῥάπτης Θεοδοσάκης
 Γεώργιος Αἰνιᾶν
 Γεώργιος Μεταξᾶς
 Ιω. Χριστοδουλόπουλος
 Γεώργιος Ιω. Βουλπιώτης
 Δημήτριος Ζαχαρόπουλος
 Δημ. Α. Ζώτου
 Κατήγκω Γ. Βαλτινοῦ
 Μῆτρος Ῥέλιας
 Γ. Καλλιγᾶς
 Ι. Κλίμακας
 Ἀθανάσιος Χρηστοδούλου
 Ἰωάννης Σαράντου
 Λεονάρδος Ἀγγελόπουλος
 Γεώργιος Μιχαήλ
 Πέτρος Βωδινᾶς
 Α. παπ. Νικολάου ἐκ Σαλαμῖνος
 Στεφανῆς Φατζῆας
 Γεώργιος Ἀντωνίου
 Ἀποστόλης Ἰωάννου
 Γεώργιος Κουληνόπουλος
 Γεώργιος Π. Ῥονγαβλόπουλος
 Γεώργιος Γρίβας
 Γεώργιος Μποτζήσχος.

Βασίλειος Σαλαβᾶς